



การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการจัดทำรับรองการปฏิบัติราชการ
กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก
และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์

นายภูริ วงศ์วีเชียร

งานวิจัย โครงการวิจัยทางศิลปวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ 2553
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย

: การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการจัดทำคำ
รับรองการปฏิบัติราชการ กับการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน และการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายนอก และการนำผลการ
ประเมินไปใช้ประโยชน์

ชื่อผู้วิจัย

: นายภูริ วงศ์วีเชียร

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ
ที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของ
บุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และศึกษาสภาพปัญหา และ
อุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการ
ปฏิบัติราชการ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานในสังกัด ประชากรที่ใช้ใน
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ คณาจารย์ ครู และบุคลากรทางการศึกษา ของสถาบันบัณฑิตพัฒน
ศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ
แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.816

ผลการศึกษาพบว่า

1. คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ ความ
เข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติ
ราชการ ทั้งในด้านการดำเนินงาน ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ และด้าน
มุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติ
ราชการ อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน

2. ผลการสัมภาษณ์พบว่า คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ผู้ถูกสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ และความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษา แต่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการน้อย สถานศึกษาต่างๆ มีระบบการประกันคุณภาพโดยการกำหนดผู้รับผิดชอบหรือหัวหน้า งานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานของตน ผู้บริหารมีความ กระจือรือร้นในการดำเนินงาน การกำหนดแผนการดำเนินงาน การประชุมหารือร่วมกับ คณาจารย์ และสถานศึกษา รวมถึงการเชิญวิทยากรจากภายนอกในการให้ความรู้แก่ บุคลากร ทั้งนี้สถานศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพ ทั้งในส่วนของแผนการดำเนินงาน และปฏิทินการปฏิบัติงาน ซึ่งการดำเนินงาน บางส่วนอาจไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ อันเนื่องมาจากภาระงานที่ได้รับ มอบหมาย หรือการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงวัน เวลา ในการเข้าประเมินของคณะกรรมการที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ทั้งนี้แผนการดำเนินงาน ดังกล่าวได้รับการแจ้งให้แกบุคลากรภายในสถานศึกษาได้รับทราบ ในส่วนของการพัฒนา ความรู้ ความเข้าใจ สถานศึกษาทุกแห่งได้เชิญวิทยากรทั้งจากภายในสถาบันฯ และ ภายนอกมาให้ความรู้ แก่บุคลากรภายในหน่วยงาน รวมถึงการถ่ายทอดจากผู้ที่จะ มาร่วมประชุมกับที่ประชุมตามที่หน่วยงานส่วนกลางจัดขึ้น ในการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ งานในส่วนต่างๆ นั้น ผู้ให้การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ยอมรับ และชื่นชมในความรู้ ความ เข้าใจของบุคลากรผู้ที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินงานทั้งในส่วนของการมีความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวข้อง ความรับผิดชอบ การกำกับดูแล การดำเนินงานในส่วนต่างๆ ให้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย การให้ความร่วมมือของบุคลากรภายในสถานศึกษาส่วนใหญ่ ให้ความร่วมมือในการดำเนินการในส่วนต่างๆ เป็นอย่างดี โดยมีการแต่งตั้งผู้เกี่ยวข้อง เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของวิทยาลัยให้ร่วมรับรู้ รับทราบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ใน ส่วนของคณะกรรมการผู้ประเมินนั้นส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าคณะกรรมการผู้เข้า ประเมินสถานศึกษานั้น มีความยุติธรรมในการตัดสินคะแนน และข้อมูลเอกสารต่างๆ และรวมไปถึงความชัดเจนในการอธิบายรายละเอียดของข้อด้อยหรือเพิ่มคะแนนในตัวเองชี้

ต่างๆ เป็นอย่างดี ซึ่งคะแนนประเมินที่ได้นั้นบุคลากรของสถานศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับคะแนนที่ได้โดยไม่ติดใจ และภายหลังการประเมินหน่วยงานต่างๆ จะมีการดำเนินการถ่ายทอดผลการประเมินให้แก่คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับทราบทั้งในภาพรวม และลงรายละเอียดในแต่ละตัวบ่งชี้ ว่ามีจุดใดเป็นจุดที่เป็นจุดแข็งของสถานศึกษา และจุดใดควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ในส่วนของการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และการกำหนดแนวทางแก้ไข ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ได้ข้อสรุปดังนี้

จุดแข็ง : บุคลากรในทุกสถานศึกษาให้ความร่วมมือในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี มีความมุ่งมั่นร่วมกันในการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผ่านการประเมินตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

จุดอ่อน : ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้บางส่วนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดและแนวทางของการประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และตัวข้อมูลที่ใช้ในการตอบตัวบ่งชี้ต่างๆ ส่งผลต่อการโดนตัดคะแนน หรือการไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานในตัวบ่งชี้ -

แนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง : บุคลากรที่รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง ควรมีชี้แจงวิธีการ และรายละเอียดในส่วนต่างๆ ให้ชัดเจน รวมถึงการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนกลางในการจัดอบรม ให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษาที่อยู่ภูมิภาคเพิ่มมากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เล็งเห็นประโยชน์ และความสำคัญของการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ทั้งการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ แต่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ภายในหน่วยงานของตนว่า ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายมากนัก ทั้งจากความเข้าใจในบางตัวบ่งชี้ที่ยังไม่ชัดเจน และการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ยังเป็นไปตามที่วางไว้ ในภาพรวมผู้ถูกสัมภาษณ์มองว่าการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ เป็นงานที่ส่งผลลัพธ์ที่ดีต่อ

สถานศึกษา ช่วยในการประเมินประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนในส่วนต่างๆ ช่วยในการวางแผน และการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานของ สถานศึกษาได้ ทั้งนี้ยังรวมไปถึงการช่วยให้บุคลากรมีการดำเนินงานที่เป็นแบบแผน มีการจัดเก็บเอกสาร หลักฐานต่างๆ อย่างเป็นระบบเพิ่มมากขึ้น



กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาของอาจารย์กมล สุวุฒโท
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อาจารย์สุภชัย สุกชีโชติ และผู้อำนวยการวิทยาลัย
นาฏศิลป์เชียงใหม่, ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์, ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏ
ศิลป์จันทบุรี, ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี, ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์
พัทลุง และผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี ที่ให้โอกาสและสนับสนุนในการ
ดำเนินการทำวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์
เชียงใหม่, วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์, วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี, วิทยาลัยนาฏศิลป์
สุพรรณบุรี, วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง และวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรีทุกท่าน ที่ได้ให้
ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

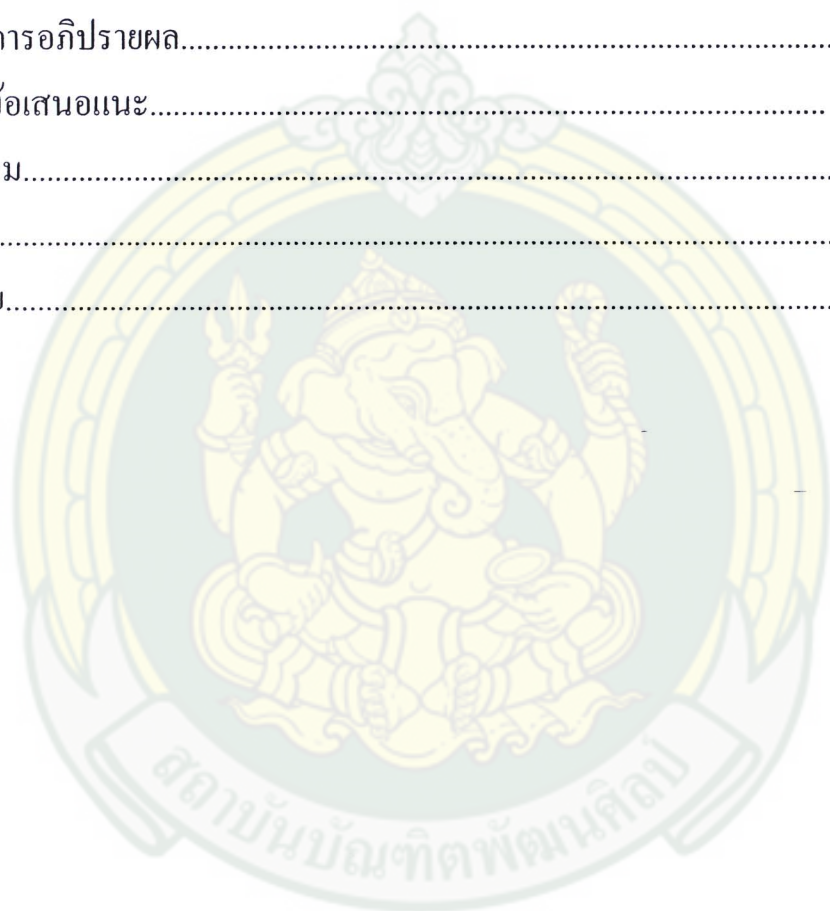
สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา และมารดา ที่ให้โอกาสในการศึกษา
เล่าเรียน และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นในการศึกษา
วิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อน พี่ และน้อง ผู้มีส่วนในการช่วยเหลือทุกคน
จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ณัฐริ วังศิริเชียร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญตาราง.....	(10)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
หลักการและเหตุผล.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
ข้อมูลพื้นฐานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	7
ความเป็นมา หลักการ และวิธีการในการประกันคุณภาพการศึกษา....	13
ความหมายของคุณภาพ และคุณภาพการศึกษา.....	29
แนวคิดและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา.....	30
การทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

บทที่	หน้า
4 ผลการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	68
การอภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	76
ประวัติผู้วิจัย.....	95



สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	48
2. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับอายุ.....	48
3. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	49
4. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน.....	49
5. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา.....	50
6. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ.....	51
7. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ทั้ง 3 ด้าน.....	51
8. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ด้านการดำเนินงาน.....	52
9. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์.....	56
10. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ.....	58

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการเป็นการดำเนินการเพื่อเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นเครื่องมือที่นำไปสู่การประเมินผลการปฏิบัติราชการและการจัดสรรเงินรางวัลหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าเงินโบนัส ส่วนราชการที่จะต้องมีการจัดทำคำรับรองจะต้องเป็นส่วนราชการที่มีสถานภาพในระดับกรมขึ้นไป รวมถึงจังหวัดทั้ง 75 จังหวัดโดยยกเว้นกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ในส่วนของการกำหนดตัวชี้วัดหรือการประเมินผลให้เป็นไปตามผลของการเจรจา โดยมีคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผล ซึ่งแต่งตั้งโดย ก.พ.ร. ทำหน้าที่เจรจาเพื่อตรวจผลการพัฒนาการปฏิบัติราชการ ตัวชี้วัด เป้าหมาย และสิ่งจูงใจของส่วนราชการ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการตามข้อตกลงที่ได้ทำไว้ กรรมการจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ โดยจำนวนของคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงประเมินผลขึ้นอยู่กับการจัดกลุ่มของส่วนราชการและจังหวัดเป็นสำคัญ ซึ่งผลจากการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการจะทำให้ส่วนราชการ สถาบันอุดมศึกษาจังหวัด และองค์กรมหาชนมีทิศทางการทำงานที่รู้ชัดล่วงหน้าก่อนลงมือทำงาน ช่วยให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่มีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานร่วมกัน และที่สำคัญทำให้ผู้บริหารสามารถกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของส่วนราชการได้อย่างครบถ้วน รวมทั้งติดตามและประเมินผลด้วยตนเองได้อย่างเป็นระบบ โดยในส่วนของส่วนราชการที่เป็นสถานศึกษานั้น สำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีการทำคำรับรองและติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาขึ้น ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 เพื่อกำหนดกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ วิเคราะห์และจัดให้มีการเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัด เป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนตัวชี้วัดในคำรับรองการปฏิบัติราชการ ให้มีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ (ทั้งงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายได้) ของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการดังกล่าว เพื่อให้การปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.

2546 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 1-2, 2552) และในสถานศึกษานั้นยังมีการดำเนินงานที่ลักษณะใกล้เคียง และถือเป็นส่วนสำคัญในการติดตามและประเมินผลประสิทธิภาพในการดำเนินงานของสถานศึกษา ในแต่ละแห่งว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด หรือเป็นไปตามแผนการดำเนินงานหรือไม่ซึ่งเรียกว่า ‘การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน’

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยสถานศึกษาและ/หรือหน่วยงานต้นสังกัดกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 3, 2551) การดำเนินการประกันคุณภาพภายในจะดำเนินการโดยบุคลากรของสถานศึกษา ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะช่วย การตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนต่างๆ ของสถานศึกษา ทำการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบให้เป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน ช่วยในการพัฒนาคุณภาพให้ไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่กำหนดไว้ เมื่อทราบผลการดำเนินงานจะช่วยให้หน่วยงานได้รับทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนแนวทางในการแก้ไข เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปด้วยคุณภาพ มีแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสม ก่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษา

การทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ และการประกันคุณภาพการศึกษาภายในจึงถือเป็นการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่จะช่วยให้การดำเนินงานในส่วนต่างๆ มีความเป็นระบบ ช่วยในการตรวจสอบประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อใช้ประกอบการส่งเสริม แก้ไข และปรับปรุงได้โดยง่าย แต่ทั้งนี้การดำเนินงานทั้งส่วนจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ต้องเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ ความรู้ ความเข้าใจ และความร่วมแรงร่วมใจของบุคลากรทุกระดับของสถาบันการศึกษาทุกแห่งเป็นสำคัญ ไม่ใช่การมอบหมายหรือแต่งตั้งผู้หนึ่งผู้ใดในการเป็นผู้รับผิดชอบ เนื่องจากข้อมูลหรือเอกสาร หลักฐาน ต่างๆ ที่ใช้ประกอบการ

ประเมินนั้น จะต้องเป็นการรวบรวมจากการดำเนินงานบุคลากรในสถานศึกษา ดังนั้นการดำเนินงานทั้งในส่วนของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ และการประกันคุณภาพการศึกษาจะประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพได้นั้น ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของบุคลากรในหน่วยงานจึงถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการดำเนินงานทั้ง 2 ดังกล่าว

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งในระดับพื้นฐาน และปริญญาตรี มีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ มีส่วนในการอนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งการจะตรวจสอบว่าการดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันฯ มีประสิทธิภาพหรือไม่นั้นการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ และการประกันคุณภาพการศึกษาจึงถือเป็นวิธีการที่สำคัญวิธีการหนึ่งในการช่วยในการตรวจสอบ และจุดเริ่มต้นของการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพได้นั้น จึงต้องเริ่มจากคณาจารย์ และบุคลากรของสถาบันฯ เป็นสำคัญ

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสภาพปัญหา และอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบให้การดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานในสังกัดไม่มีประสิทธิภาพ หรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการดำเนินการส่งเสริม แก้ไข และปรับปรุง กระบวนการในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งเพื่อให้การวางแผนการดำเนินงานมีความชัดเจนก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานในสังกัด

ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพ การศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสภาพปัญหา และอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบให้การดำเนินงาน ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานในสังกัดไม่มีประสิทธิภาพ หรือไม่เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การดำเนินการวิจัย

ประชากร

คณาจารย์ ครู และบุคลากรทางการศึกษา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นคณาจารย์ ครู และบุคลากรทางการ ศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ในสถานศึกษาส่วน ภูมิภาค จำนวน 6 แห่ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

หน่วยงาน/สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ทุกแห่ง สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การวางแผนและการดำเนินงาน หมายถึง การวางแผนทางในการดำเนินงานด้านต่างๆ ได้แก่ การมอบหมายงาน การกำกับดูแล การวางแผนการดำเนินงาน การจัดทำเอกสารรายงาน การเปิดโอกาสในการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกัน คุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของหน่วยงาน/สถานศึกษา

การประเมินผลและการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ หมายถึง การประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด และการนำการประเมินจากผู้ประเมินไปใช้ให้ก่อประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา การถ่ายทอดและอภิปรายผลการประเมินกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การสร้างและพัฒนากระบวนการ และการจัดทำช่องทางในการรับฟังความคิดเห็น

รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) หมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน/สถานศึกษา ดำเนินการสรุปและจัดทำเป็นรูปเล่มตามตัวบ่งชี้ต่างๆ ก่อนการตรวจสอบและประเมินผลของผู้ประเมิน

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. ทราบถึงสภาพปัญหา และอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานในสังกัด
3. มีแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 2

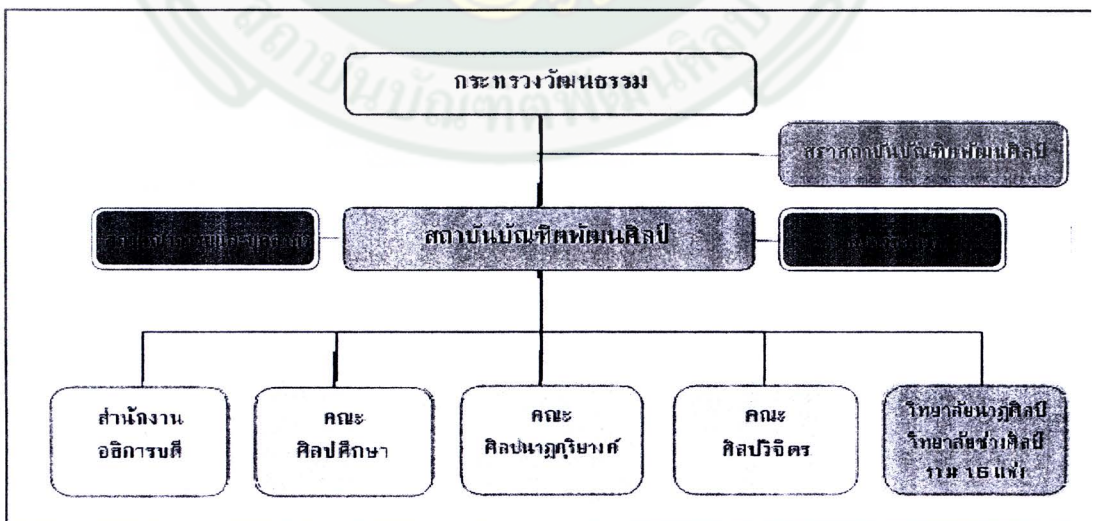
เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ พร้อมทั้งการศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงาน มีการนำเสนอหัวข้อดังนี้

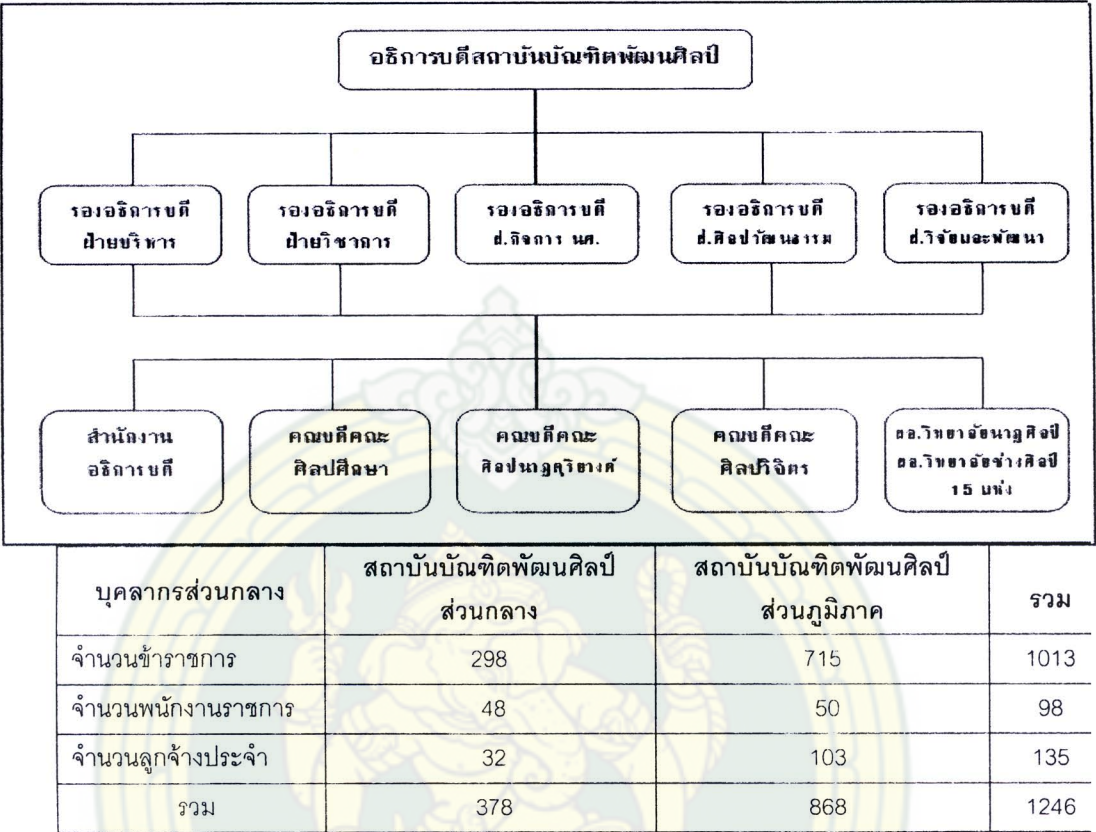
1. ข้อมูลพื้นฐานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. ความเป็นมา องค์ประกอบ และวิธีการในการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ความหมายของคุณภาพและคุณภาพการศึกษา
4. แนวคิดและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา
5. การทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลพื้นฐานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1.1 โครงสร้างส่วนราชการและการบริหาร



1.2 โครงสร้างการบริหารสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์



1.4 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis) เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็นดังนี้

การวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายใน

เป็นการศึกษาองค์ประกอบภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของสถาบันฯ อันจะเป็นการบ่งบอกถึงจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) ของการทำงานของสถาบันฯ

จุดแข็ง (Strength)

1. มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรม
2. เป็นสถาบัน ฯ ที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับในการให้บริการทางสังคม ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และช่างศิลป์
3. เป็นสถาบัน ฯ ที่เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย
4. ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ / สังคม
5. เป็นแหล่งเรียนรู้ต้นแบบด้านศิลปวัฒนธรรม
6. เป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมแห่งเดียวที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา
7. บุคลากรและศิษย์เก่าเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ
8. เป็นสถาบันหลักในการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และช่างศิลป์ อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

จุดอ่อน (Weakness)

1. บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนไม่เพียงพอ
2. อาคารสถานที่ไม่เพียงพอ และไม่ได้มาตรฐาน
3. สื่อ / วัสดุ ด้านการเรียนการสอนไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอ
4. มีหลักสูตรหลายระดับในสถาบัน ฯ ทำให้มีปัญหาในการบริหารจัดการ
5. สถาบัน ฯ มีผลงานทางด้านวิจัยน้อย เนื่องจากมีภาระงานในการสอนมาก
6. ไม่มีระบบการประชาสัมพันธ์
7. ชื่อสถาบัน ฯ ยังไม่เป็นที่รู้จัก
8. ขาดระบบการพัฒนาผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง
9. ขาดบุคลากรด้านเทคโนโลยี
10. ขาดระบบการติดตาม ประเมินผล อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง
11. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแปดกลุ่มสาระอยู่ในเกณฑ์

ค่อนข้างต่ำ

12. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ บางข้อหรือบางฉบับ ยังไม่ครอบคลุมการปฏิบัติงาน
13. ขาดระบบการจัดเก็บรวบรวมองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม
14. ขาดการวางแผนในการดำเนินงานและประสานงานระหว่างสถาบันฯ กับหน่วยงานในสังกัด

การวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายนอก

จากการวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายนอกส่งผลกระทบต่อการทำงานของของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคทำให้สถาบันฯ ตอบสนองพันธกิจและเป้าหมายตรงตามนโยบายรัฐบาล เป็นผลทำให้เกิดโอกาสและอุปสรรคในการดำเนินงาน ดังนี้

- โอกาส (Opportunity)

1. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศยอมรับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
2. นำภูมิปัญญาท้องถิ่น / ภูมิปัญญาไทย มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน
3. ตอบสนอง นโยบายของรัฐบาลด้านทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน
4. หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนให้โอกาสผู้เรียนมีโอกาสหารายได้ระหว่างเรียน
5. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุนในการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถานศึกษา
6. มีโอกาสได้เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในงานสำคัญระดับชาติและนานาชาติ
7. มีโอกาสได้เข้าร่วมงานรัฐพิธี พระราชพิธีต่าง ๆ

8. สถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ มีความต้องการ บุคลากรทางด้านดนตรี นาฏศิลป์และช่างศิลป์ เป็นการสร้างโอกาสในการมีทำงานของบัณฑิต
9. นโยบายของรัฐที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม ทำให้มีโอกาสรสร้างงานให้นักศึกษา
10. การจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะจะส่งผลให้บัณฑิตของสถาบันมีคุณภาพและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก

อุปสรรค (Threat)

1. งบประมาณด้านการบริหารจัดการไม่เพียงพอ
2. มาตรฐานและตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ สมศ. กำหนดไม่สอดคล้องกับวิชาชีพทุกระดับ
3. ขาดการประสานข้อมูล ข่าวสาร จากหน่วยงานที่จัดการศึกษา ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
4. นักเรียน นักศึกษาให้ความสนใจศึกษาต่อทางด้านศิลปวัฒนธรรมน้อย
5. ค่านิยมของผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าศึกษาเพราะไม่มั่นใจในอาชีพ
6. ขาดความเชื่อมโยงในด้านยุทธศาสตร์ กับการศึกษาภายในกระทรวงวัฒนธรรม
7. กระแสนิยมของวัฒนธรรมต่างชาติ เข้ามามีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา
8. มีการปรับเปลี่ยนนโยบายตามการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
9. มีสถาบันการศึกษาที่เป็นคู่แข่งในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมมากขึ้น
10. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ทำให้บุคลากรก้าวตามไม่ทัน
11. สนธิสัญญาอาเซียนด้านการศึกษาที่จะมีการโยกย้ายแรงงานโดยเสรี อาจจะส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาดกงานได้

1.5 มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และช่างศิลป์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกาศให้ใช้เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 ด้าน ตามลำดับความสำคัญ โดยมีฐานความคิดที่ว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพเฉพาะ จึงให้ความสำคัญมาตรฐานด้านวิชาชีพเป็นลำดับที่ 1 คาดหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติงานได้ นอกจากนี้ยังประกอบด้วยมาตรฐานด้านวิชาการ และมาตรฐานด้านคุณลักษณะ คาดหวังให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจ ธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนในสังคมได้เป็นอย่างดี มีคุณธรรมจริยธรรม และประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และช่างศิลป์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านวิชาชีพ

ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ในวิชาชีพ ทั้งด้านทฤษฎีและด้านทักษะ มีกระบวนการคิด มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีประสบการณ์การแสดงผล การนำเสนอผลงานศิลปะ / การสอน และมีทักษะในการวิจัย

มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านวิชาการ

ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีกระบวนการคิด มีความรู้ในการรักษาสุขภาพอนามัย และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และมีความสามารถในการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้

มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านคุณลักษณะ

ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

มาตรฐานการศึกษาของบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดมาตรฐานของนักเรียนและนักศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดไว้ ดังนี้

มาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน 12 ตัวบ่งชี้ มาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้

มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถใน

การเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก

1.6 ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมีร้อยละของความพึงพอใจเท่ากับ 88.05 โดยมีความพึงพอใจเป็นรายด้าน ดังนี้

- | | |
|--|-------------------------------|
| 1. ความรู้ ความเอกสารพื้นฐาน | มีร้อยละของคะแนนเท่ากับ 84.48 |
| 2. ความรู้ความสามารถทาง
ด้านวิชาการ | มีร้อยละของคะแนนเท่ากับ 87.35 |
| 3. คุณธรรม จริยธรรม
และจรรยาบรรณในวิชาชีพ | มีร้อยละของคะแนนเท่ากับ 92.32 |

2. ความเป็นมา หลักการ และวิธีการในการประกันคุณภาพการศึกษา

ความเป็นมาของการประกันคุณภาพ

สำนักงานมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (8-13, 2552) ได้อธิบายถึงความเป็นมาของการประกันคุณภาพการศึกษาว่า ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษามีการกำหนดการบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องนี้ในหมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งโดยหลักการสากลถือว่าการประกันคุณภาพเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการศึกษาแต่ประเทศไทยเพิ่งมาตื่นตัวเพราะได้มีการกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในกฎหมายเป็นครั้งแรกอย่างไรก็ตาม ความเข้าใจไม่ตรงกันและบางกรณีก็อาจตีความผิดเพี้ยนไปจากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องนี้ จึงได้มีการวิเคราะห์คำอธิบายของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสาระบัญญัติที่เกี่ยวกับเรื่องและเป็นบรรทัดฐานในการวางแผนปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป โดยที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 สนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจบริหารการศึกษาไปยังระดับท้องถิ่นและสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องมีระบบการประกันคุณภาพเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า ผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดก็ตามจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกัน ทั้งนี้จะมีทั้งการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาและการประเมินภายนอก เป้าหมายของการประเมินคุณภาพนั้น ไม่ใช่เพื่อการลงโทษ แต่เป็นเครื่องสะท้อนให้สถานศึกษาได้นำไปพิจารณาจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างเต็มที่ ฉะนั้นการประกันคุณภาพจึงเป็นการประกันคุณภาพเพื่อผู้เรียน

ในอดีตที่ผ่านมามักจะให้หน่วยงานประเมินภายในอย่างเดียวซึ่งผลที่ออกมาเชื่อถือไม่ค่อยได้ ประเมินทุกเรื่องออกมาดีเกือบทั้งหมด หรือแม้แต่การให้ศึกษานิเทศก์เป็นผู้ประเมิน ก็ปรากฏว่าไม่ได้มีการนำผลการนิเทศไปใช้ปรับปรุงการจัดการศึกษาเท่าที่ควร จึงสมควรให้มีการประเมินภายนอก โดยองค์กรอิสระ ซึ่งองค์กรอิสระในที่นี้หมายความว่า ไม่ถูกครอบงำโดยฝ่ายรัฐหรือฝ่ายราชการ กรณีตัวอย่างเช่นการประเมิน

รัฐวิสาหกิจเป็นหน้าที่ของกระทรวงการคลัง โดยมีกรมบัญชีกลางเป็นเจ้าของเรื่องซึ่งได้ขอให้บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิของกระทรวงการคลังเป็นกรรมการเพื่อกำกับบริษัทเอกชนที่ทำหน้าที่ประเมินอีกชั้นหนึ่งเป็นการตรวจสอบแบบถ่วงดุลเพื่อให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรม

การกำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษาเป็นแนวคิดที่ดี แต่ต้องระมัดระวังไม่ให้กลายเป็นมาตรฐานเดียว เนื่องจากกระบวนการจัดการศึกษาต่อไปจะมีความหลากหลาย มีตั้งแต่การศึกษาที่จัดโดยครอบครัว ชุมชน ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย การมีมาตรฐานระดับชาติต้องเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีมาตรฐานที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นด้วย หมายความว่าท้องถิ่นควรมีบทบาทที่จะกำหนดว่าต้องการพัฒนานคนในท้องถิ่นให้ออกมาเช่นไรเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

มาตรฐานการศึกษา อาจเรียกว่าเป็นมาตรฐานขั้นต่ำ ที่สถานศึกษาแต่ละแห่งจะต้องมี แต่จุดสำคัญที่สุดอยู่ที่ผลผลิต คือ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น เก่งขึ้น และมีความรับผิดชอบมากขึ้น สำหรับส่วนที่เป็นปัจจัยตัวป้อนในด้านทรัพยากร กระบวนการบริการจัดการและกระบวนการเรียนการสอน ถึงแม้มีความสำคัญ แต่สามารถจัดให้หลากหลายได้ ซึ่งความหลากหลายจะต้องคำนึงถึงผู้รับการศึกษาเป็นสำคัญ

ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษามีหลักการที่ต้องพิจารณา คือ

1. ระบบประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ใช่เรื่องของการชี้ถูก ชี้ผิด หรือการตรวจสอบ แต่เป็นเครื่องมือที่ต้องใช้ควบคู่กับการกระจายอำนาจบริหารการศึกษา

2. มาตรฐานการศึกษาจะต้องสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ ให้มีความหลากหลาย และยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. การประกันคุณภาพมีภารกิจหลัก 4 ส่วน ซึ่งต้องแยกบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน

3.1 การกำหนดมาตรฐาน หรือหลักเกณฑ์ของระบบการประกันคุณภาพ เป็นหน้าที่ของส่วนกลาง เช่น กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นต้น

3.2 การประเมินภายใน เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาในการพัฒนาระบบประเมินภายใน โดยดึงชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม

3.3 การประเมินภายนอก ให้องค์กรอิสระในรูปองค์การมหาชน ทำหน้าที่ในการประเมินภายนอก การให้องค์กรอิสระทำหน้าที่นี้ เพราะต้องการให้อิสระจากฝ่ายราชการ และต้องทำหน้าที่ประเมินทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชน

3.4 การนำผลการประเมินไปใช้เพื่อการปรับปรุง เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารการศึกษา

และได้กล่าวถึงแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. การกำหนดมาตรฐาน เป็นเรื่องของหน่วยงาน หรือองค์กรที่อยู่ในระบบ เช่น อาจกำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มาจากหลายวงการ มีความเป็นอิสระ มีความเข้าใจการศึกษาทั้งภาพรวมและความต้องการของพื้นที่
2. ให้สถานศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาขึ้นเอง โดยให้สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของกระทรวง ระบุไว้ในมาตรา 4 วรรค 7 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ความว่า

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

3.การประเมินภายนอก ดำเนินการโดยองค์การมหาชน ซึ่งเป็นองค์กรในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ มีฐานะเป็นนิติบุคคล บริหารงานในรูปองค์กรคณะบุคคล โดยมีคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิ มีสำนักงานขนาดเล็กไม่ใหญ่โตแต่มีประสิทธิภาพทำหน้าที่เฉพาะด้านการประเมินภายนอก ซึ่งอาจทำเองบางส่วน หรืออาจตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมาทำงานเฉพาะกิจ คือ การประเมินคุณภาพ โดยต้องเป็นองค์การมหาชนที่ให้บริการสาธารณะโดยไม่แสวงหากำไร ซึ่งถือว่าการประกันคุณภาพเป็นบริการสาธารณะอย่างหนึ่ง แต่องค์กรมหาชนนี้ไม่สามารถกำหนดเกณฑ์มาตรฐานและไปใช้บังคับให้หน่วยงานหรือสถานศึกษาปฏิบัติตาม จึงต้องอาศัยหน่วยงานราชการที่มีอำนาจบริหารเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของการประกันคุณภาพเพื่อให้องค์การมหาชนนำไปจัดทำรายละเอียดในเรื่องตัวบ่งชี้ และวิธีการประเมิน ดังบัญญัติไว้ใน มาตรา 47 และมาตรา 74 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ความว่า

....มาตรฐาน 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการ

ประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง....

....มาตรฐาน 74 ในวาระเริ่มแรกที่การจัดตั้งกระทรวงยังไม่แล้วเสร็จให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนเอง เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ต้องดำเนินการก่อนที่การจัดระบบบริหารการศึกษาตามหมวด 5 ของพระราชบัญญัตินี้จะแล้วเสร็จ ให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัตินี้โดยให้ทำหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี....

4. องค์การมหาชนเมื่อประเมินแล้ว ส่งผลการประเมินให้ผู้มีอำนาจใช้ในการตัดสินใจ และดำเนินการในเชิงบริหารเพื่อให้มีการปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา

5. ในรายงานการประเมินสถานศึกษา ประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆ เช่น

- ข้อมูลเชิงสถิติ
- ตัวชี้วัดในด้านคุณภาพ
- จุดอ่อนของสถานศึกษา
- จุดแข็งของสถานศึกษา
- ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง (ถ้ามี)

6. องค์การมหาชนที่ทำหน้าที่ประเมินภายนอก ควรมีบทบาทในระบบการประกันคุณภาพด้วย ดังนั้น เมื่อประเมินแล้วให้จัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะ(ในกรณีสถานศึกษาไม่ได้มาตรฐาน ให้มีการปรับปรุงภายในระยะเวลาที่กำหนด) ส่งมายังหน่วยงานที่กำกับสถานศึกษาพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรแต่ถ้าถึงกำหนดระยะเวลาแล้วยังไม่มีการปรับปรุงแก้ไขให้ส่งรายงานและข้อเสนอแนะมายังส่วนกลางเพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป

7.ให้มีการประเมินผลภายนอกสำหรับสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุก 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย

8. ระบบการประเมินระดับอุดมศึกษา ถ้าเป็นไปได้ควรจะอยู่ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาเดียวกันเพราะจะต้องประสานงานเชื่อมโยงกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่จะต้องคำนึงถึงปรัชญาและภารกิจของระดับอุดมศึกษา ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย

แนวการดำเนินการในข้อ (3) ถึง (8) ได้รับการบัญญัติไว้ในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ความว่า

...มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่ง อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน....

กอรปกับในบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 72 วรรค 3 ได้กำหนดปีเริ่มต้นที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินผลภายนอกครั้งแรก คือ ในปี พ.ศ.2542 ดังความว่า “...ภายในหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กระทรวงจัดให้มีการประเมินผลภายนอกครั้งแรกของสถานศึกษาทุกแห่ง”

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (3-5, 2551) ได้กล่าวถึงการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ว่าเป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือการประกันภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการ

ประกันคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยอยู่ภายใต้หลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (1, 2551) ได้ชี้แจงเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพไว้ว่า ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 31 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา โดยในมาตรา 34 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติ ที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมาย และหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย และเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนา สังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐาน

การศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งการเรียนรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับ มาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

การประกันคุณภาพในการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (14-16, 2552) ได้ อธิบายการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งหน่วยงาน ต้นสังกัด คือ กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลัก หน่วยงานอื่นประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร และสำนักงานบริหารการศึกษาท้องถิ่น มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานดังระบุ ไว้ในมาตรา 9 (2) ว่า “... (2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น...” กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2544 เรื่องระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัย รวมทั้งได้มี การยกร่างกฎกระทรวง กำหนดระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ... (ภาคผนวก 1.1 และ 1.2) โดยกำหนด องค์ประกอบ 8 ข้อ ดังนี้

- (1) การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ
- (2) การพัฒนามาตรฐานการศึกษา
- (3) การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (4) การดำเนินงานตามแผนพัฒนา
- (5) การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา
- (6) การประเมินคุณภาพการศึกษา

(7) การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี

(8) การผดุงระบบการประกันคุณภาพ

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดระดับจังหวัด ดำเนินการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพสถานศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 3 ปี รวมถึงให้หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานต้นสังกัดระดับจังหวัด จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในวิชาแกนหลัก และคุณลักษณะที่สำคัญด้วยเครื่องมือมาตรฐาน

กระทรวงศึกษาธิการยังได้ออกประกาศระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2544 (ภาคผนวก 2) กำหนดให้มี “คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา” อยู่ภายใต้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา มีหน้าที่ 9 ประการ หน้าที่ที่สัมพันธ์กับการประกันคุณภาพการศึกษา คือ หน้าที่ติดตามผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ตรวจสอบ ทบทวน ประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานของครู และการบริหารหลักสูตร ใช้ผลเพื่อการพัฒนา และรายงานผลต่อผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน

ในส่วนของการเตรียมความพร้อมเพื่อการประเมินภายนอกของกระทรวงศึกษาธิการ รับมาตรฐานการศึกษาที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.) มาใช้เป็นกรอบการวางแผนเพื่อรับการประเมินภายนอกที่จะประเมิน โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ประกอบด้วย 7 มาตรฐาน ด้านผู้เรียน 3 มาตรฐาน ด้านกระบวนการ 4 มาตรฐาน ด้านปัจจัย รวม 14 มาตรฐาน 53 ตัวบ่งชี้ ในช่วง 5 ปี แรก ของการประเมินซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติในหลักการในคราวประชุมเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2543 (ภาคผนวก 3)

2. ความก้าวหน้าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จากการศึกษาเอกสารภายในที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานต่างๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ 6 หน่วยงาน ได้แก่ กรมวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรมอาชีวศึกษา และกรมการศึกษานอกโรงเรียน ในบรรดาหน่วยงานต่างๆ ดังกล่าว กรมวิชาการมีบทบาทในลักษณะเป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการศึกษาและพัฒนาระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนหน่วยงานที่เหลือซึ่งมีสถานศึกษาในสังกัด เป็นผู้กำหนด

วัตถุประสงค์แนวดำเนินการ และขั้นตอนรายละเอียดต่างๆ ของตนเอง โดยยึดกรอบหลักเกณฑ์ 8 องค์ประกอบตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ 26 พฤศจิกายน 2544 และดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาด้วยกระบวนการ P D C A คือ Plan = วางแผน ; Do = ปฏิบัติตามแผน ; Check = ติดตามตรวจสอบประเมิน และ Act = ปรับปรุงพัฒนา

การประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (7-9, 2551) ได้อธิบายการประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษา ว่าเป็นภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าว คือ

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
2. ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
3. สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

5. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม(participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7. คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้นำไปใช้เป็นการดำเนินการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือ กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆกำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

2. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

3. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

4. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

5. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

นอกจากนี้ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (20-24, 2552) ได้อธิบายเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ว่าคือ

1. การจัดกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายในโดยหน่วยงานต้นสังกัด โดย

1.1 สถาบันอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นหน่วยงานจัดกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายในและตัวบ่งชี้คุณภาพให้แก่สถาบันราชภัฏทุกแห่ง ส่วนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นหน่วยงานกลางจัดกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายใน และตัวบ่งชี้คุณภาพให้แก่ วิทยาเขต / คณะ / หน่วยงาน

1.2 สถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามร่างประกาศและกฎทบวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา (ค.ป.ภ.) เพื่อจัดกรอบแนวทางการประกันคุณภาพ ภายในเป็นแกนร่วม และให้แต่ละมหาวิทยาลัยได้มีอิสระในการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ คุณภาพได้เองตามเอกลักษณ์ของตน

1.3 ความเป็นสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดของแต่ละแห่งได้ กำหนดระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษา บนพื้นฐานความเป็นสถาบันอุดมศึกษา จึงทำให้เกิดองค์ประกอบด้านคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่เป็นแกนร่วมขึ้นเป็นจำนวน 9 องค์ประกอบ เพื่อใช้เป็นแนวทางใน การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพการศึกษาสอดคล้องกับเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ด้านความเป็นเอกภาพเชิงคุณภาพและ มาตรฐาน ได้แก่

- ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์และแผน
- การเรียนการสอน
- การพัฒนานักศึกษา/กิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา
- การวิจัย
- การบริหารทางวิชาการสู่ท้องถิ่นและสังคม
- การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- การบริหารจัดการ
- การเงินและงบประมาณ
- การประกันคุณภาพ

2. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน

2.1 ยึดหลักการ “ความเป็นอิสระและเสรีภาพทางวิชาการ” การพัฒนา ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาได้ยึด หลักการความเป็นอิสระในการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา(institutional autonomy) และเสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) เพื่อความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ต้องการมุ่งสร้างความเป็นเอกลักษณ์ และสู่ความ หลากหลายในที่สุดเพราะมีความเป็นอิสระเป็นฐานสนับสนุน

2.2 สร้างความเป็นเอกลักษณ์และหลากหลายตามภารกิจ

สถาบันการศึกษาอุดมศึกษาทั้งสองสังกัดได้นำองค์ประกอบด้านคุณภาพการศึกษา จำนวน 9 องค์ประกอบเป็นฐานความคิด และสร้างความหลากหลายโดยการแตกแขนงความคิดตามความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบัน

ดังสะท้อนให้เห็นได้จากการสร้างตัวบ่งชี้คุณภาพที่แตกต่างกันด้วยจำนวนและคุณลักษณะของตัวบ่งชี้ ดังนี้

- * สถาบันราชภัฏ ได้สร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพ 45 ตัวบ่งชี้
- * สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้สร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ ร่วมกับ ISO 9000 จำนวน 70 ตัวบ่งชี้
- * มหาวิทยาลัยสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้สร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพ 45 ตัวบ่งชี้

3. ปัญหาและอุปสรรค

จากการวิเคราะห์พบว่าสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เผชิญปัญหาและอุปสรรคในลักษณะเดียวกัน ได้แก่

3.1 ขาดความเชื่อมโยงระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการในด้านการสื่อสาร และขาดนโยบายที่ชัดเจนและสอดคล้องในทุกระดับ

3.2 การจัดตั้งหน่วยงานประกันคุณภาพการศึกษา มีเพียงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลแห่งเดียวที่ไม่สามารถจัดตั้งหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้เนื่องจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีหลายวิทยาเขตและไม่มีสำนักงานกลาง แต่กระนั้นทั้งสถาบันราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยยังขาดแคลนบุคลากรด้านนี้อยู่เช่นกัน

3.3 คณาจารย์ไม่ได้ให้ความร่วมมือไม่ให้ความสำคัญต่องานประกันคุณภาพการศึกษาเท่าที่ควร และขาดการสื่อสารระหว่างกัน

3.4 งบประมาณไม่เพียงพอในการจัดทำฐานข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษา

3.5 ขาดระบบข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยที่เชื่อมโยงระดับต่างๆ ได้

3.6 ขาดการประเมินภาพรวมและประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา

3.7 การนำผลการประกันคุณภาพภายในไปใช้ทั้งระดับสถาบันและ
หน่วยต้นสังกัด ยังจำกัด รวมทั้งการเผยแพร่ผลการประกันคุณภาพต่อสาธารณชน ยัง
มิได้กระทำอย่างเป็นรูปธรรม

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ รำงประกาศ เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 ความว่า อนุสนธิประกาศ
ทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวทางปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา
ในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2539 ประกอบกับมาตรา 47 และ 48 แห่งพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่บัญญัติให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อ
พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ โดยกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัด
ให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพในเป็น
ส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการ
ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ให้
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตร 4 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการ
ปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย และ มาตร 74 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ.2542 ทบวงมหาวิทยาลัยจึงกำหนดระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

1. ทบวงมหาวิทยาลัยจะสนับสนุนและส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา มีระบบ
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มี
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลรวมทั้งต้องมีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ
คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือโดยหน่วยงาน
ต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการ
ประเมินคุณภาพการศึกษาจากภายนอก

2. ทบวงมหาวิทยาลัยจะสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ
ภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย

หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบ และประเมินระบบ กลไก และประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษา

3. สถาบันอุดมศึกษาควรมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยอยู่บนหลักของเสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) และความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) เพื่อความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการเตรียมความพร้อมที่จะรับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาจากภายนอก โดยการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาจะมุ่งเน้นในระดับคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก

4. หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพภายใน จะพิจารณาจาก

4.1. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ใช้กันเป็นแนวทางในการควบคุมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาทั้ง 9 ด้าน คือ

1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินงาน
2. การเรียนการสอน
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา
4. การวิจัย
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. การบริหารและการจัดการ
8. การเงินและงบประมาณ
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

4.2 คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษามีผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพการศึกษาที่สถาบันกำหนด

4.3 คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษา จัดทำรายงานการศึกษาตนเอง (self study report)/ รายงานประจำปี ที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาที่คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษากำหนดเพื่อรองรับการตรวจสอบและการประเมินผลภายนอก

5. วิธีการประกันคุณภาพภายใน มีแนวปฏิบัติดังนี้

5.1 ให้คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่บริหาร พัฒนาและติดตามการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาในระดับคณะวิชา/สถาบันจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ให้คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษา พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของสถาบันเพื่อใช้กำกับ ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่กำหนด

5.3 ในการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาควรเน้นการจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อคุณภาพบัณฑิต ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาสาขาวิชาต่างๆ
2. คณาจารย์ และระบบการพัฒนาคณาจารย์
3. สื่อการศึกษาและวิธีการสอน
4. ห้องสมุด และ/หรือ แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้
5. อุปกรณ์การศึกษาต่างๆ
6. สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา
7. การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิต/

นักศึกษา

8. องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะเห็นสมควร
ทั้งนี้แต่ละคณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ตามที่จะเห็นสมควร

5.4 ระบบการประกันคุณภาพภายในให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชา/สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง โดย สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัย ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถาบัน และ

เปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

3. ความหมายของคุณภาพ และคุณภาพการศึกษา

สมศักดิ์ สินธุระเวช (2539) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับคุณภาพในการศึกษาว่า หมายถึง การที่ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ครอบคลุมตามความคาดหวังของหลักสูตร

ทบวงมหาวิทยาลัย (2541) ได้ให้นิยามว่า คุณภาพการศึกษา เป็นการมุ่งยกระดับคุณภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้ได้มาตรฐานที่เท่าหรือทัดเทียมกันทุกแห่งโดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการทั้งในด้านการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม กำหนดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับสถาบันและระดับประเทศ

อุทุมพร จามรมาน (2541) ให้ทัศนะเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาในแง่ของคุณภาพการอุดมศึกษาว่า หมายถึง ภาพรวมของผลผลิตและบริการที่อยู่ในระดับที่ผู้รับพึงพอใจ ซึ่งความพึงพอใจต่อผลผลิตและบริการอาจมีหลายระดับได้

สมเกียรติ ชอบผล (2536) ได้อธิบายเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา ไว้ 3 ประเด็น ดังนี้

1.คุณภาพในเชิงปทัสสถานของสังคม (Quality as a normative) หมายถึงการประมวลความรับผิดชอบของสังคมเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการโดยทั่วไปจะคำนึงถึงคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก เช่น ในด้านการเรียน ความประพฤติ เป็นต้น ซึ่งต้องมีการศึกษาถึงความต้องการของสังคมอย่างเป็นระบบเพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้วางแผนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมาย

2.ด้านในเชิงวัตถุประสงค์ (Quality as an objective) คุณภาพในความหมายนี้จะยึดคุณลักษณะของผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นเกณฑ์ คือ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และค่านิยม ซึ่งเป็นเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนไปสู่สิ่งที่ต้องการในปัจจุบัน

3.คุณภาพในเชิงกระบวนการ (quality as a process) หมายถึงการพิจารณาคุณภาพโดยยึดระบบการดำเนินการด้านกระบวนการ ความพยายาม และความก้าวหน้าที่

จะมีการจัดทำมาตรฐานคุณภาพ (standard of quality) ขึ้นมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพให้เหมาะสมกับสภาพของตนเอง การประเมินตนเองเป็นระยะๆ และการปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

4. แนวคิดและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา

กรมสามัญศึกษา (2542, อ้างถึงใน กาญจนา ไตรรุ่ง 2549, 44) ได้ให้คำจำกัดความของคุณภาพการศึกษา คือ คุณสมบัติ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และกระบวนการจัดการศึกษาที่แสดงถึงความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน สังคม ในปัจจุบันเลือนลางโดยได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

ชินภัทร ภูมิรัตน (2526) ได้กล่าวถึงคุณภาพการศึกษาว่า เมื่อทำการศึกษาเรื่องคุณภาพการศึกษาควรพิจารณาในเชิงระบบ คือ ตัวป้อน กระบวนการ และผลผลิต ซึ่งปัจจัยตัวป้อนของระบบการศึกษา รวมได้ตั้งแต่ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความพร้อมในด้านบุคลากร อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกอุปกรณ์การเรียนการสอน และงบประมาณ สำหรับกระบวนการประกอบด้วย การบริหาร การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ส่วนผลผลิตจะครอบคลุมทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา จากที่กล่าวมาทุกปัจจัยล้วนแต่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาทั้งสิ้น โดยเฉพาะในด้านกระบวนการคุณภาพการศึกษาจะแนบแน่นอยู่แต่ละขั้นตอนของกระบวนการ เริ่มจากการกำหนดเกณฑ์ของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ซึ่งผลผลิตที่เกิดขึ้นได้แก่ คุณภาพของผู้เรียนจะเป็นตัวสะท้อนจุดประสงค์ของหลักสูตร

รุ่ง แก้วแดง (2542, อ้างถึงใน กาญจนา ไตรรุ่ง 2549, 43) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไว้ว่า คุณภาพการศึกษาประกอบด้วย กระบวนการทั้งหมดที่นักเรียนจะได้รับการศึกษาในด้านการจัดการ ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของการใช้เวลา การใช้เงินและบุคลากรและพิจารณาผลผลิตของการศึกษาหรือคุณสมบัตินี้ที่พึงประสงค์ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและความคาดหวังของสังคม

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2539, อ้างถึงในศักดิ์ชาย เพชรช่วย, 2541, 26) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับคุณภาพในทางการศึกษาว่า หมายถึง การที่ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ครอบคลุมตามความคาดหวังของหลักสูตร

5. การทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2553, 1-4) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการในส่วนต่างๆ ดังนี้

หลักการและที่มา

(1) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 วรรค 3 บัญญัติว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนการเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบและการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของภารกิจ

(2) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 9 (3) กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด และมาตรา 12 ที่กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ สำนักงาน ก.พ.ร. อาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรฐานการกำกับ การปฏิบัติราชการ โดยวิธีการจัดทำความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษร หรือโดยวิธีการอื่นใด เพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อ ในการปฏิบัติราชการ และมาตรา 45 กำหนดว่า นอกจากการจัดให้มีการประเมินผลตาม มาตรา 9 (3) แล้ว ให้ส่วนราชการจัดให้มีคณะผู้ประเมินอิสระดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคุณภาพการให้บริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ความคุ้มค่าในภารกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด

(3) คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2546 เห็นชอบหลักการและรายละเอียดของแนวทางและวิธีการในการสร้างแรงจูงใจเพื่อเสริมสร้างการบริหาร

กิจการบ้านเมืองที่ดี ตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ ซึ่งให้ทุกส่วนราชการต้องพัฒนาการปฏิบัติราชการและทำข้อตกลงกับผู้บังคับบัญชา และคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผล โดยจะได้รับสิ่งจูงใจตามระดับของผลงานตามที่ตกลงไว้

สำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีการทำการจัดทำคำรับรองและติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาขึ้น ต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 โดยกำหนดกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ วิเคราะห์ และจัดให้มีการเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัด เป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนของตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ให้มีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ (ทั้งงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายได้) ของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการดังกล่าว เพื่อให้การปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

วัตถุประสงค์

การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(1) เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีการปฏิบัติราชการสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

(2) เพื่อนำผลการประเมินการปฏิบัติราชการมาจัดสรรสิ่งจูงใจ แก่สถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ เป็นการประเมินผลภายใต้กรอบการประเมินใน 4 มิติ โดยมีรายละเอียดของกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

มติที่ 1: มิติด้านประสิทธิผล แสดงถึงผลที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ และพันธกิจหลักที่ได้กำหนด ซึ่งสะท้อนเอกลักษณ์และจุดเน้นของสถาบันอุดมศึกษา

มติที่ 2: มิติด้านคุณภาพ แสดงถึงการให้ความสำคัญกับการให้บริการที่มีคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา

มติที่ 3: มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ แสดงความสามารถในการปฏิบัติราชการ ได้แก่ การบริหารงบประมาณ การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ การจัดทำต้นทุนต่อหน่วย และประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

มติที่ 4: มิติด้านการพัฒนาสถาบัน แสดงความสามารถในการบริหารการศึกษา การเสริมสร้างธรรมาภิบาล การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การจัดการสารสนเทศ การพัฒนาบุคลากร การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพบริหารจัดการภาครัฐ

โครงสร้างการประเมินผล

การประเมินผลการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีรายละเอียดโครงสร้างการประเมินผล ดังนี้

(1) บทบาทของคณะกรรมการประเมินผล

การประเมินผลการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษากำหนดให้มีคณะกรรมการ 2 คณะ ดังนี้

1. คณะกรรมการกำกับการจัดทำข้อตกลงและการประเมินผล

มีบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบในการกำหนดกรอบและหลักเกณฑ์การเจรจาข้อตกลงผลงาน เป้าหมาย วิธีการประเมินผล และจัดสรรสิ่งจูงใจ รวมทั้งกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาและคณะกรรมการเจรจาข้อตกลง และประเมินผลดำเนินการตามหลักเกณฑ์อย่างมีมาตรฐาน และการแก้ไขปัญหาอันเกี่ยวกับการจัดทำข้อตกลงและประเมินผล ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ทำหน้าที่คณะกรรมการดังกล่าว

2. คณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผล

มีบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบในการเจรจาข้อตกลงเพื่อการพัฒนาการปฏิบัติราชการ ตัวชี้วัด เป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนน รวมทั้งทำหน้าที่ในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการตามข้อตกลง ซึ่งคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยประธาน ก.พ.ร. ทั้งนี้การเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

2.1 ระดับกระทรวง

คณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงวัฒนธรรม เป็นผู้ดำเนินการเจรจากับรัฐมนตรีว่าการเกี่ยวกับแผนปฏิบัติราชการ ตัวชี้วัด น้ำหนัก ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง

2.2 ระดับกรมที่กำกับสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผลระดับกระทรวงเป็นผู้ดำเนินการเจรจากับหน้าส่วนราชการระดับกรม (เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา) และผู้บังคับบัญชาของหน้าส่วนราชการระดับกรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) เกี่ยวกับแผนปฏิบัติราชการ ตัวชี้วัด น้ำหนัก ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

2.3 ระดับสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผลของสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการเจรจากับนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับแผนปฏิบัติราชการ ตัวชี้วัด น้ำหนัก ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละตัวชี้วัดของตัวชี้วัดที่ 3 “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายที่สะท้อนเอกลักษณ์ จุดเน้น รวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะ ตามพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษา” และตัวชี้วัดที่ 4 “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุมาตรฐาน คุณภาพ สมศ. ของสถาบันอุดมศึกษา”

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา โตรุ่ง (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้และการศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชน พบว่า ตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชนที่ได้จากการพัฒนามีทั้งหมด 3 ด้าน 13 มาตรฐาน 63 ตัวบ่งชี้ โดยน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านมีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ 0.89-1.00 โดยด้านกระบวนการมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านผลผลิต ซึ่งตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านผลผลิตมีความผันแปรร่วมกับตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชนร้อยละ 100 93 และ 80 ตามลำดับ และผลการตรวจสอบความตรงตามสภาพจริงของคะแนนที่ได้จากตัวบ่งชี้คุณภาพที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และตัวบ่งชี้คุณภาพของสมศ. พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .622

กฤติมา เหมวิภาต (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และรูปแบบการประเมินหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการประเมินหลักสูตรมีจำนวน 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการบริหารและพัฒนาหลักสูตร ด้านปัจจัยสนับสนุน ด้านเอกสารหลักสูตร ด้านคุณภาพอาจารย์ ด้านคุณลักษณะผู้เรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านการพัฒนานักศึกษา และด้านประสิทธิผลหลักสูตร โดยผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 ของตัวบ่งชี้จำนวน 71 ตัว พบว่า โมเดลการวัดตัวแปรแฝงทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดตัวแปรแฝงการประเมินหลักสูตร ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการตรวจสอบโมเดลการวัดตัวแปรแฝงของการประเมินหลักสูตรด้วยตัวบ่งชี้ จำนวน 71 ตัว และ 43 ตัว พบว่า โมเดลการวัดตัวแปรแฝงทั้ง 2 แบบ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และลำดับค่าน้ำหนักองค์ประกอบไม่แตกต่างกัน

จิรัชมา วิเชียรปัญญา (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมสำหรับการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ตัวแปรการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต โดยมีตัวแปรสังเกตได้ทั้งสิ้น 6 ตัว

แปร ได้แก่ คุณลักษณะของบุคลากร คุณลักษณะขององค์กร การพัฒนามนุษย์ การพัฒนาองค์กร ทุนมนุษย์ และทุนองค์กร โดยผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ/เอกชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการจัดการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพมีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จิรศักดิ์ สุรงค์พิพชร (2539) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ได้รายงานการตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบของหลักสูตรรวม 8 ด้าน การประเมิน 47 ตัว และได้คู่มือการใช้รายการตัวบ่งชี้ประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ลักษณะทั่วไปของรายการตัวบ่งชี้และเครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล ผลการประเมินรายการตัวบ่งชี้ฯ โดยผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่ารายการตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้ ให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจของผู้บริหารการศึกษาค่อนข้างมาก

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ (2548) ได้ดำเนินการจัดประชุมสัมมนาเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการสร้างดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายและขอบเขตของคำว่าศิลปวัฒนธรรม ที่จะนำมาสร้างดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพทางด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และจัดทำเป็นคู่มือเพื่อใช้ในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องร่วมกัน ซึ่งจากการดำเนินการค้นคว้าเอกสาร สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประชุมอาศรมความคิดเห็นและระดมความคิดจากการประชุมวิชาการ พบว่าดัชนีด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนั้น ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานด้านนโยบาย มาตรฐานด้านการส่งเสริม มาตรฐานด้านการสนับสนุน มาตรฐานด้านการสร้างมาตรฐาน และมาตรฐานด้านการเผยแพร่และบริการสู่สังคม

นงเยาว์ กัลยาลักษณ์ (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษภายใน เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษายกครั้งที่ 3 ของวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี พบว่า บุคลากรของวิทยาลัย

บริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอูธรธานีในภาพรวมและรายด้านทุกด้านว่าควรมีการพัฒนาในระดับมาก

วันชัย สิริชนะ (2536) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า ระบบประกันคุณภาพของทุกประเทศที่ศึกษาได้เน้นถึงหลักการในเรื่องความเป็นอิสระ (Autonomy) ควบคู่ไปกับความพร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบจากภายนอก (Accountability) ของสถาบันอุดมศึกษา โดยแต่ละประเทศมีกลไกการดำเนินงานและวิธีการแตกต่างตามประสบการณ์และจารีตนิยมของตน

ในส่วนของรูปแบบการประกันในระดับอุดมศึกษาที่พัฒนาขึ้น ใช้กระบวนการรับรอง วิทยฐานะแบ่งเป็น 1. ใช้ระบบการตรวจสอบกลไกการควบคุมคุณภาพทางวิชาการ ภายในสถาบันได้จัดให้มีขึ้น 2. ใช้ระบบการตรวจสอบผลการดำเนินการ โดยทั้ง 2 ระบบมุ่งเน้นการกระตุ้นให้สถาบันมีอิสระในการกำกับดูแลตนเอง โดยการสร้างระบบ ควบคุมคุณภาพ ติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของตนเอง ด้วยตนเอง

วันเพ็ญ ผ่องกาย (2549) ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับประเมินผลการ ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจากการวิจัย พบว่าตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 84 ตัวชี้วัด โดยตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 83.33-100% และมีค่าเฉลี่ย ของคะแนนความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ระหว่าง 3.84 – 4.91 คะแนน ซึ่งผลการ ประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษาพบว่า ทุกเขตพื้นที่ การศึกษามีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง

วีณา อ่องแสงคุณ (2549) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการประเมิน องค์การแบบสมดุล สำหรับโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการประเมินองค์การแบบสมดุลที่พัฒนาขึ้นมี 4 มิติ ได้แก่ 1. มิติด้าน ผู้เรียน ประกอบด้วยวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ 5 ด้าน ได้แก่ ความเป็นผู้มีคุณธรรม การ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2. มิติด้าน กระบวนการภายใน ประกอบด้วยวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารโดย ยึดหลักธรรมาภิบาลโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานการบริหารเชิงกลยุทธ์ หลักสุตาสถานศึกษา

ที่มีเอกลักษณ์ของโรงเรียนคาทอลิก และระบบประกันคุณภาพการศึกษา 3. มิติด้านการเรียนรู้และพัฒนา ประกอบด้วยวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ 3 ด้าน ได้แก่ ความเป็นครูมืออาชีพ การจัดการความรู้ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ 4. มิติด้านงบประมาณและทรัพยากร ประกอบด้วยวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ 3 ด้าน ได้แก่ ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน การจัดสรรทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ และระบบภาคีเครือข่าย ซึ่งผลของการพัฒนารูปแบบการประเมินองค์การแบบสมดุลตัวชี้วัด 40 ตัวชี้วัด และรูปแบบการประเมินองค์การแบบสมดุลที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด

นางสาวรุ่งรังสี วิบูลชัย (2544) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา พบว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ตัวแปรปัจจัยนำเข้า คุณสมบัติของผู้สอน คุณสมบัติของผู้เรียน และตัวแปรผลผลิต โดยตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 12 ตัว ได้แก่ การให้ความสำคัญกับผู้เรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการสอน การสนับสนุนผู้เรียนเชิงรุก การยอมรับความสามารถและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน การใช้ทักษะในการประเมินผลผู้เรียน การสนับสนุนให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น การใช้เวลาและเนื้อหาการสอนได้อย่างเหมาะสม การใช้ทักษะในการเสริมแรงจิตใจให้ผู้เรียน การเตรียมความพร้อมของผู้เรียนและผู้สอน การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน การเน้นความสำคัญเรื่องระยะเวลากับการเรียนรู้ การเตรียมแผนการสอน และการมีความรู้เนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี โดยผลการตรวจความตรงตามโครงสร้างคุณภาพการสอนในระดับอุดมศึกษาพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าไค-สแควร์ = 2347.19 และเมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจำแนกตามสาขา พบว่า แต่ละสาขาวิชาให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้รวม 12 ตัว แตกต่างกัน

ศักดิ์ชาย เพชรช่วย (2541) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ พบว่า ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษา ได้ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 75 ตัวบ่งชี้ วัดคุณภาพการศึกษา 11 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านอาจารย์ 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบการจัดการเรียนการสอน 14 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบหลักสูตร 9 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบนักศึกษา 7 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบปรัชญา พันธกิจและวัตถุประสงค์ 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบการบริหารและ

การจัดการ 6 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ 5 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบ การวิจัย 5 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบการเงินและงบประมาณ 5 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบกิจการ นักศึกษา 5 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม 4 ตัวบ่งชี้ โดย โมเดลสมการ โครงสร้างคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏมีความ สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับดีมาก มีค่าไค- สแควร์ = 5.81

อดุลย์ วิริยเวชกุล (2538, อ้างถึงใน ศักดิ์ชาย เพชรช่วย, 2541, 35) ได้กล่าวถึง คุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนของเครื่องบ่งชี้คุณภาพทางวิชาการ ซึ่ง ประกอบด้วย 1) ปรัชญาและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย 2) บัณฑิต 3) งานวิจัย 4) คุณภาพ งานบริการ 5) คุณภาพอาจารย์ (คุณวุฒิของอาจารย์) 6) บรรยาการทางวิชาการ ซึ่ง ประกอบด้วย การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ มีระบบสารสนเทศและ ห้องสมุดที่ดี 7) บรรยาการในมหาวิทยาลัย หมายถึง การจัดกิจกรรมร่วมกันของ นักศึกษาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม กีฬา ดนตรี 8) การประเมินการสอนของอาจารย์ 9) ระบบงบประมาณ

อาทิตยา ดวงมณี (2540) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชีรรวมสำหรับความ เป็นเลิศทางวิชาการของสาขาวิชาการทางการศึกษาศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า ผลการพัฒนาตัวบ่งชีรรวมได้ตัวบ่งชีรรวม 6 มิติ 61 ตัวบ่งชี้ย่อย ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ด้าน คุณภาพอาจารย์ 16 ตัวบ่งชี้ ด้านการวิจัย/ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ 9 ตัวบ่งชี้ ด้าน ทรัพยากรสนับสนุนทางวิชาการ 8 ตัวบ่งชี้ ด้านคุณภาพนิสิต/นักศึกษา 12 ตัวบ่งชี้ ด้าน หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน 7 ตัวบ่งชี้ และด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของ หัวหน้าภาค/สาขาวิชา 9 ตัวบ่งชี้ จำแนกเป็น ด้านปัจจัยนำเข้า 16 ตัวบ่งชี้ ด้าน กระบวนการ 27 ตัวบ่งชี้ และด้านผลผลิต 18 ตัวบ่งชี้

อานุภาพ ธงภักดี (2543) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชีรรวมคุณภาพการจัด การศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ โดยกลุ่มบุคลากรภายในและกลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก พบว่าโมเดลคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราช ภัฏของกลุ่มบุคลากรภายในและกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก พบว่า โมเดลมีความ สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 14 องค์ประกอบ (แหล่ง ทรัพยากรการเรียนรู้ อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม กิจการนักศึกษา การวิจัย การเงิน

งบประมาณ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ อาจารย์ การบริหารและการจัดการ การจัดการเรียนการสอน หลักสูตร ปรัชญา พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของคณะ การสนับสนุนจากศิษย์เก่าและชุมชน นักศึกษา และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้นักศึกษา) มีค่าเป็นบวก โดยมีขนาดตั้งแต่ 0.56-0.89 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 14 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ 0.27-0.92 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ซึ่งรูปแบบโมเดลของทั้ง 2 กลุ่มมีความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่ม หรือโครงสร้างของโมเดลทั้ง 2 ที่สร้างขึ้นไม่แตกต่างกัน และโมเดลคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏของทั้ง 2 กลุ่มพบว่า คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 14 องค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีขนาดตั้งแต่ 0.38-0.93 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

อาภรณ์ เจริญไชยศรี (2537, อ้างถึงใน ศักดิ์ชาย เพชรช่วย, 2541, 33) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการประเมินผลองค์การสำหรับวิทยาลัยครู พบว่าเกณฑ์ในการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ มีจำนวนทั้งหมด 203 ข้อ และเป็นเกณฑ์ประเมินขั้นพื้นฐานสำหรับวิทยาลัยครูรวม 60 ข้อ สำหรับประเมินประสิทธิภาพองค์การของวิทยาลัยครู โดยเน้นเกณฑ์ประเมินขั้นพื้นฐาน 5 ข้อ คือ 1) ความเพียงพอด้านความรู้และความสามารถในการสอนของอาจารย์ 2) ความเพียงพอของพื้นที่และจำนวนหนังสือในห้องสมุด สำหรับการศึกษา ค้นคว้าของนักศึกษาโปรแกรมต่างๆ และในการศึกษาค้นคว้าเพื่อเตรียมการสอน และการทำวิจัยของอาจารย์ 3) คุณธรรม จริยธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ ความตรงต่อเวลา (ของนักศึกษาและบัณฑิต) 4) ความสามารถในการประสานงานกับบุคลากรและหน่วยงานในท้องถิ่น เช่น ศิลปินในท้องถิ่น วัด เพื่อจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ 5) การได้รับการยอมรับในผลงานทางวิชาการของอาจารย์

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ (2536, อ้างถึงในอาทิตยา ดวงมณี, 2540, 43) ได้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของดัชนีตัวบ่งชี้ความเป็นเลิศทางวิชาการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่พัฒนาขึ้นโดยมุมมองของผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาพยาบาลจำนวน 20 ท่าน โดยการให้ผู้บริหารและอาจารย์สถาบันการศึกษาพยาบาลจำนวน 9 ท่าน นำไปพิจารณาว่าดัชนีใดสูงเกินไปหรือต่ำเกินไป และปรับให้เหมาะสมกับบริบทสถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน จากนั้นนำไปทดลองใช้ประเมินสถาบันการศึกษา

เอกชน 1 แห่ง ผลการประเมินสถาบันพบว่า จากภาพ (Scenario) ของดัชนีจำนวน 19 ภาพ มีดัชนีบ่งชี้ทั้งสิ้น 121 ดัชนีนั้น สถาบันได้จัดดำเนินการแล้ว 25 ดัชนี ดำเนินการเพียงบางส่วนจำนวน 46 ดัชนี และยังไม่ได้จัดดำเนินการเลยหรือยังไม่มี จำนวน 50 ดัชนี



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสภาพปัญหา และอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบให้การดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานในสังกัดไม่มีประสิทธิภาพ หรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีลำดับรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

คณาจารย์ ครู และบุคลากรทางการศึกษา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นคณาจารย์ ครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ในสถานศึกษาส่วนภูมิภาค จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่, วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์, วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี, วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี, วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง และวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้

1. แบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ของคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาผู้ตอบ

แบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, อายุ, วุฒิการศึกษา, ตำแหน่งปัจจุบัน, ประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา และประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ รวมเป็นจำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ ในการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านการดำเนินงาน จำนวน 16 ข้อ

2. ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ จำนวน 10 ข้อ

3. ด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ จำนวน 12 ข้อ

การศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ข้อคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 15 ข้อ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถาม ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติในการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของสำนวนภาษา และความสอดคล้องของข้อความคำถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลอง (Try Out) กับคณาจารย์และบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยการทดสอบค่าแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำโดยใช้ t-test ซึ่งค่า t ที่ได้ในแต่ละข้อจะต้องมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงจะถือว่าคำถามข้อนั้นมีค่าอำนาจจำแนก สามารถนำไปใช้ได้
5. นำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้แล้ว มาพิจารณาให้สมบูรณ์อีกครั้ง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แล้วจึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. ขออนุมัติเดินทางไปราชการต่ออธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการเดินทางไปแจกแบบสอบถาม และการดำเนินการสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยได้กำหนดให้ส่งแบบสอบถามคืนตามวัน เวลาที่กำหนด
3. ผู้วิจัยขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1. ในส่วนของสถานภาพส่วนบุคคล ผู้วิจัยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 2. ในส่วนของความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ ที่มีต่อการประกันคุณภาพ การศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ
 - 2.1 ใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 อันดับ โดยผู้วิจัยได้ให้ความหมายในแต่ละลำดับดังต่อไปนี้
 - มากที่สุด หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาได้ดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวได้อย่างชัดเจนที่สุด/มากที่สุด/ดีที่สุด
 - มาก หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาได้ดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวได้อย่างชัดเจน/มาก/ดี แต่ไม่ครบถ้วนในบางส่วน
 - ปานกลาง หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาได้ดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวได้ในระดับปานกลาง/พอใช้ ยังไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติในประเด็นดังกล่าวจริง
 - น้อย หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาได้ดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวแล้วพบว่าควรมีการปรับปรุงในบางส่วน/บางประเด็น/เพิ่มความชัดเจนในการดำเนินงานในส่วนนี้
 - น้อยที่สุด หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาได้ดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวแล้วพบว่าควรปรับปรุงในประเด็นดังกล่าวอย่างยิ่ง/ยังไม่ได้ดำเนินการ
 - 2.2 ตรวจให้คะแนนแต่ละข้อดังนี้
 - มากที่สุด 5 คะแนน
 - มาก 4 คะแนน
 - ปานกลาง 3 คะแนน

น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

2.3 เกณฑ์ในการตีความหมายกำหนดดังนี้

ระดับมากที่สุดคือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง	4.50 — 5.00	คะแนน
ระดับมากคือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง	3.50 — 4.49	คะแนน
ระดับปานกลางคือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง	2.50 — 3.49	คะแนน
ระดับน้อยคือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง	1.50 — 2.49	คะแนน
ระดับน้อยที่สุดคือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง	1.00 — 1.49	คะแนน

3. ในส่วนของข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (data triangulation) เพื่อหาความสอดคล้องของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่แตกต่างกัน และใช้การบรรยายความในการแจกแจงผลของข้อมูลที่ได้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติต่างๆดังนี้

- 1. สถานภาพส่วนบุคคล ผู้วิจัยใช้วิธีการหาค่าความถี่ และร้อยละ
- 2. ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ ที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการในแต่ละด้าน ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินการประกันคุณภาพของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และแนวทางในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 390 ฉบับ ได้รับคืน 370 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.87 และเมื่อตรวจสอบแบบสอบถามแล้ว เป็นแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 355 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.02

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ของคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ตารางที่ 1-6)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ (ตารางที่ 7-10)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมผัสนี้ความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

สถานภาพ	จำนวน(คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ชาย	105	29.58
หญิง	250	70.42
รวม	355	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเพศชาย 105 คน คิดเป็นร้อยละ 29.58 แสดงว่าเป็นเพศหญิง 250 คน คิดเป็นร้อยละ 70.42

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับอายุ

ระดับอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 31 ปี	37	10.42
31 – 40 ปี	146	41.13
41 – 50 ปี	150	42.25
มากกว่า 50 ปี	22	6.20
รวม	355	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 355 คน ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41 – 50 ปี มีจำนวนที่มากที่สุด คือ 150 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 รองลงมาเป็น

ผู้มีอายุอยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 41.13 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	1.97
ปริญญาตรี	244	68.73
ปริญญาโท	97	27.32
ปริญญาเอก	1	0.28
อื่นๆ (ปวส.)	6	1.69
รวม	355	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี มากที่สุดคือ 244 คน คิดเป็นร้อยละ 68.73 รองลงมามีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 27.32 ทั้งนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิปริญญาเอกน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.28

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
รองผู้อำนวยการ	4	1.13
หัวหน้าภาควิชา	96	27.04
ครูผู้สอน	184	51.83

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
บุคลากรทางการศึกษา	54	15.21
อื่นๆ (ลูกจ้างชั่วคราว)	17	4.79
รวม	355	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นครูผู้สอนมากที่สุด รองลงมา มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าภาคหรือหัวหน้างาน โดยมีจำนวน 184 คน และ 96 คน คิดเป็นร้อยละ 51.83 และ 27.04 ตามลำดับ ทั้งนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งเป็นรองผู้อำนวยการน้อยที่สุด คือ มี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.13

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

ประสบการณ์	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ไม่มีประสบการณ์	60	16.90
น้อยกว่า 1 ปี	17	4.79
1 – 2 ปี	89	25.07
มากกว่า 2 ปี	189	53.24
รวม	355	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่า 2 ปีมากที่สุด รองลงมา มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 1-2 ปี โดยมีจำนวน 189 คน และ 89 คน คิดเป็นร้อยละ 53.24 และ 25.07 ตามลำดับ ทั้งนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมใน

การประกันคุณภาพการศึกษาน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.79

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการทำรับรองการปฏิบัติราชการ

ประสบการณ์	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
ไม่มีประสบการณ์	99	27.89
น้อยกว่า 1 ปี	22	6.20
1 – 2 ปี	99	27.89
มากกว่า 2 ปี	135	38.03
รวม	355	100

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการมากกว่า 2 ปีมากที่สุด จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 38.03 รองลงมามีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 1-2 ปี และไม่มีประสบการณ์ โดยมีจำนวน 99 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 27.89

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

การดำเนินงานแต่ละด้าน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
ด้านการดำเนินงาน	3.69	0.61	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การดำเนินงานแต่ละด้าน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์	3.66	0.65	มาก
ด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ	3.81	0.58	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 355 คน มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินงาน ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ และด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.69, 3.66 และ 3.81 ตามลำดับ) โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ตามในตารางที่ 8 - 10

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ด้านการดำเนินงาน

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านได้แต่งตั้ง คณะกรรมการในการดำเนินการ และ กำหนดอำนาจหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและชัดเจน	3.86	0.82	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
2	หน่วยงาน/สถานศึกษาของท่าน มอบหมายผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	3.93	0.84	มาก
3	ผู้รับผิดชอบงานในส่วนต่างๆ และผู้เกี่ยวข้องได้ใช้ข้อมูลสารสนเทศรวมถึงข้อมูลผลการดำเนินงานเดิมมาประกอบการดำเนินการ	3.69	0.89	มาก
4	ก่อนการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ผู้บริหารภายในหน่วยงาน/สถานศึกษา ของท่านได้กำหนดแผนงาน, แผนปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน เหมาะสม กับการดำเนินงาน	3.72	0.83	มาก
5	สถานศึกษา/หน่วยงานของท่าน กำหนดข้อตกลงในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบก่อนการประเมิน	3.67	0.81	มาก
6	ผู้บริหาร/ผู้รับผิดชอบ ได้จัดประชุม/สัมมนา/อบรมให้ความรู้แก่บุคลากร เพื่อให้เข้าใจ และรับทราบแนวทางในการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	3.66	0.86	มาก
7	แผนงาน/แผนปฏิบัติงาน รวมถึงแนวทางการดำเนินงานที่กำหนดไว้ สามารถนำมาปฏิบัติได้จริง	3.62	0.88	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
8	ในระหว่างการดำเนินงาน ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบได้พยายามปรับเปลี่ยนแผนงาน/แผนปฏิบัติงานให้เหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ	3.57	0.84	มาก
9	เมื่อผู้บริหาร/ผู้รับผิดชอบได้รับทราบแนวทางในการดำเนินงานแล้ว ได้มีการรายงานผลหรือแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	3.65	0.79	มาก
10	ผู้เกี่ยวข้องได้รวบรวมข้อมูลที่เพียงพอต่อการดำเนินการของผู้รับผิดชอบ และแนวทางในการดำเนินการในส่วนต่างๆ	3.63	0.78	มาก
11	รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ในการดำเนินงานทุกส่วนมีความถูกต้อง ตรงตามรูปแบบแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาได้อย่างชัดเจน ตรงตามข้อมูลจริง	3.71	0.81	มาก
12	สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านได้แจ้งผลรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ให้ผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายรับทราบ	3.69	0.79	มาก
13	บุคลากรทุกส่วนของท่านให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี	3.74	0.83	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
14	บุคลากรทุกส่วนมีความตระหนักถึงความสำคัญในการดำเนินงานทั้งในส่วนของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน, การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และ การทำคำรับรองปฏิบัติราชการ	3.69	0.79	มาก
15	การดำเนินงานทั้งในส่วนของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการ สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงาน/สถานศึกษาของท่าน	3.72	0.81	มาก
16	ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้มีโอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานทางด้านการประเมินของสถานศึกษา/หน่วยงานของท่าน	3.45	0.89	ปานกลาง
	รวม	3.69	0.61	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ด้านการดำเนินงาน ทั้ง 16 ข้อ อยู่ในระดับมาก 15 ข้อ คือข้อที่ 1 – 15 ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.86, 3.93, 3.69, 3.72, 3.67, 3.66, 3.62, 3.57, 3.65, 3.63, 3.71, 3.69, 3.74, 3.69, และ 3.72 ตามลำดับ) และระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ข้อที่ 16 ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.45)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของความรู้ ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการ
ปฏิบัติราชการ ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	เมื่อได้ผลการประเมินจากผู้ประเมิน สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านได้นำผล การประเมินนั้นแจ้งให้บุคลากรทุกฝ่ายได้ รับทราบผลการประเมิน	3.71	0.87	มาก
2	มีการจัดประชุม/สัมมนา เพื่ออภิปราย และ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดที่ควร พัฒนาาร่วมกัน	3.71	0.91	มาก
3	สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านได้นำผล การประเมินจากผู้ประเมินมากำหนด แผนงานในการดำเนินงาน และการจัด กิจกรรมโครงการต่างๆ ภายในสถานศึกษา/ หน่วยงาน	3.72	0.74	มาก
4	มีการนำผลการประเมินมาประกอบการ ติดตาม กำกับหรือควบคุม การดำเนินงาน ในส่วนต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	3.69	0.78	มาก
5	ผลการประเมินก่อให้เกิดแรงจูงใจ ในการ พัฒนา แก้ไข ปรับปรุง การดำเนินงานใน ส่วนต่างๆ	3.76	2.25	มาก
6	ผลการประเมินก่อให้เกิดกระบวนการที่ สร้างคุณค่าใหม่ๆ ให้แก่สถานศึกษา/ หน่วยงานของท่านอย่างชัดเจน	3.65	0.79	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
7	บุคลากรภายในสถานศึกษา/หน่วยงานของท่านยอมรับผลการประเมินทุกส่วนจากผู้ประเมิน	3.85	0.75	มาก
8	ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีโอกาสในการรับทราบผลการประเมินจากผู้ประเมิน	3.43	0.89	ปานกลาง
9	สถานศึกษา/หน่วยงาน ของท่านมีแนวทางในการเผยแพร่ข้อมูลผลการประเมินทั้งการประเมินตนเอง (SAR) และผลการประเมินจากผู้ประเมินทุกส่วน ให้แก่บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก ทราบอย่างทั่วถึง	3.55	0.86	มาก
10	สถานศึกษา/หน่วยงาน ของท่านมีการกำหนดแนวทางในการรับทราบแนวความคิด มุมมอง และทัศนคติของบุคลากร และผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก ที่ชัดเจน และสะดวกแก่การแสดงมุมมอง และความคิด	3.52	0.88	มาก
	รวม	3.66	0.65	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ ทั้ง 10 ข้อ อยู่ในระดับมาก 9 ข้อ คือข้อที่ 1 –

7 และ 9 – 10 ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.71, 3.71, 3.72, 3.69, 3.76, 3.65, 3.85, 3.55 และ 3.52 ตามลำดับ) และระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ข้อที่ 8 ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.43)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการ ปฏิบัติราชการ ด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ และการทำคำรับรองการ ปฏิบัติราชการ

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านคิดว่าการดำเนินการในส่วนต่างๆ ทั้ง 2 ส่วนก่อให้เกิดการพัฒนาการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น	3.78	0.79	มาก
2	ท่านคิดว่าการดำเนินการในส่วนต่างๆ ทั้ง 2 ส่วนก่อให้เกิดการพัฒนาการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น	3.73	0.80	มาก
3	ท่านคิดว่าการดำเนินการในส่วนต่างๆ ทั้ง 2 ส่วนก่อให้เกิดการพัฒนาการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น	3.74	0.83	มาก
4	ท่านคิดว่าการดำเนินการในส่วนต่างๆ ทั้ง 2 ส่วนก่อให้เกิดการพัฒนาการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น	3.90	0.87	มาก
5	ท่านคิดว่าการดำเนินการในส่วนต่างๆ ทั้ง 2 ส่วนก่อให้เกิดการพัฒนาการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น	3.79	0.83	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
6	ท่านคิดว่าการดำเนินการในส่วนต่างๆ ทั้ง 2 ส่วนก่อให้เกิดการพัฒนาการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น	3.87	0.80	มาก
7	ท่านคิดว่าการดำเนินการในส่วนต่างๆ ทั้ง 2 ส่วนก่อให้เกิดการพัฒนาการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น	3.87	0.89	มาก
8	การนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ควรมีความชัดเจน และเป็นระบบกว่าในปัจจุบัน	3.87	0.85	มาก
9	ส่วนกลางหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการลงพื้นที่ กำกับดูแลและสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ มากกว่าในปัจจุบัน	3.89	0.85	มาก
10	บุคลากรภายในหน่วยงานของท่านยังไม่เข้าใจประโยชน์ และเหตุผลในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ทำให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพ	3.52	0.86	มาก
11	ท่านคิดว่าควรมีการสร้างกระบวนการหาความเชื่อมโยง และความสอดคล้องของการดำเนินงานทั้ง 3 ส่วน เพื่อสะดวกแก่การรวบรวมข้อมูล	3.89	0.79	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
12	ท่านคิดว่าการดำเนินงานทั้งการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการ ในปัจจุบันมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ของหน่วยงาน/สถานศึกษา ของท่านเป็นอย่างยิ่ง	3.88	0.92	มาก
	รวม	3.81	0.58	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ทั้ง 12 ข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.78, 3.73, 3.74, 3.90, 3.79, 3.87, 3.87, 3.87, 3.89, 3.52, 3.89 และ 3.88 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

ผลการสัมภาษณ์ในภาพรวมของการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการในภาพรวม ตามประเด็นการสัมภาษณ์ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา และ การทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

จากการสัมภาษณ์คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า ส่วนใหญ่ได้มีโอกาสเข้าร่วมรับผิดชอบการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีทั้งในส่วนของการเป็นผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ต่างๆ และร่วมเป็นคณะทำงานในการรวบรวมหรือจัดเรียงเอกสารในการเข้ารับการตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่เข้าใจกระบวนการหรือความหมายของการประกันคุณภาพ และในส่วนของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการนั้นพบว่าคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ส่วนใหญ่ ยังไม่ทราบถึงรายละเอียด รูปแบบ และความจำเป็นในการดำเนินการ มีเพียงหัวหน้างานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบ หรือผู้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ส่วนกลางเท่านั้นที่สามารถอธิบายและให้รายละเอียดได้

2. การเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา และ การทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสถานศึกษา

จากการสัมภาษณ์พบว่า ส่วนใหญ่สถานศึกษาต่างๆ มีระบบการประกันคุณภาพ โดยการกำหนดผู้รับผิดชอบหรือหัวหน้างานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานขึ้น ทั้งนี้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการของสถานศึกษา และการมอบหมายผู้ดูแลในรายละเอียดของแต่ละตัวบ่งชี้ และมีการรายงานผลความก้าวหน้าให้แก่ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการรับทราบถึงปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินการ ในส่วนของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการนั้น พบว่า มีเพียงการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ และผู้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของส่วนกลางในการดำเนินงานในส่วนต่างที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของการส่งเอกสาร หลักฐาน และการรายงานผลการดำเนินงานเท่านั้น

3. การกำกับดูแลหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของผู้บริหารสถานศึกษา

ในส่วนของการกำกับดูแล หรือการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น พบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีความกระตือรือร้นในการดำเนินงานเป็นอย่างมาก มีการกำหนดแผนการดำเนินงาน การประชุมหารือร่วมกับคณาจารย์ และสถานศึกษา รวมถึงการเชิญวิทยากรจากภายนอกในการให้ความรู้แก่บุคลากร

4. การจัดแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถานศึกษา และการแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ และการดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้

ในส่วนของการประกันคุณภาพศึกษานั้นพบว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ ทั้งในส่วนของการดำเนินงาน และปฏิทินการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ในการดำเนินงานในบางส่วนอาจไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ อันเนื่องมาจากภาระงานที่ได้รับมอบหมายหรือการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงวัน เวลา ในการเข้าประเมินของคณะกรรมการที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ทั้งนี้แผนการดำเนินงานดังกล่าวได้มีการแจ้งให้แก่บุคลากรรับทราบในการประชุมประเดือน หรือการประชุมผู้บริหารและให้ดำเนินการถ่ายทอดตามสายงาน หรือตามภาควิชาของผู้บริหารแต่ละท่านต่อไป ในส่วนของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการนั้น ส่วนใหญ่จะยึดแผนการดำเนินงานที่หน่วยงานส่วนกลางกำหนดขึ้น โดยมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ยึดถือและนำไปปฏิบัติ

5. การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา หรือการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการให้แก่บุคลากรภายในหน่วยงาน

จากการสัมภาษณ์พบว่าส่วนใหญ่ได้เชิญวิทยากรทั้งจากภายในสถาบันฯ และภายนอกมาให้ความรู้ แก่บุคลากรภายในหน่วยงาน รวมถึงการถ่ายทอดจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

มาร่วมประชุมกับที่ประชุมตามที่หน่วยงานส่วนกลางจัดขึ้น ให้แก่คณาจารย์และบุคลากรภายในหน่วยงานได้รับทราบถึงข้อมูลและผลการประชุมที่เกี่ยวข้อง

6. ความคิดเห็นที่มีต่อความเหมาะสมในด้านความรู้ ความเข้าใจ ของบุคลากรภายในสถานศึกษา ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ยอมรับ และชื่นชมในความรู้ ความเข้าใจของบุคลากรผู้ที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินงานทั้งในส่วนของการมีความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวข้อง ความรับผิดชอบ การกำกับดูแล การดำเนินงานในส่วนต่างๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทั้งนี้พบว่าบางหน่วยงานให้ข้อมูลว่าผู้รับผิดชอบควรมีการอธิบาย และให้ตัวอย่างที่ชัดเจนของการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าในปัจจุบัน

7. การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของบุคลากรภายในสถานศึกษา

จากการสัมภาษณ์พบว่าบุคลากรภายในสถานศึกษาส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการในส่วนต่างๆ เป็นอย่างดี ทั้งในส่วนของการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินงาน และการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ทั้งนี้พบว่ามีบุคลากรเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ที่ไม่ให้ความร่วมมือ โดยมองว่าการดำเนินงานในส่วนต่างๆ นั้น เป็นการเพิ่มภาระงาน และทำให้เสียเวลาในการปฏิบัติงานทั้งด้านวิชาการ และการปฏิบัติ

8. การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน รวมถึงผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการของวิทยาลัยขึ้น โดยมีการแต่งตั้งผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของวิทยาลัยให้ร่วมรับรู้ รับทราบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ยังรวมไปถึงสมาคมศิษย์เก่า และการให้นักศึกษาปัจจุบันได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเข้ารับการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา ในส่วนของการให้ข้อมูล และการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการผู้ประเมิน

9. ท่านคิดว่าความเป็นธรรมของผู้ประเมินในการเข้าตรวจประกันคุณภาพ

ตามทัศนคติของผู้ถูกสัมภาษณ์ที่มีต่อคณะกรรมการผู้ประเมินนั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าคณะกรรมการผู้เข้าประเมินสถานศึกษานั้น มีความยุติธรรมในการตัดสินคะแนน และข้อมูลเอกสารต่างๆ และรวมไปถึงความชัดเจนในการอธิบายรายละเอียดของตัดหรือเพิ่มคะแนนในตัวบ่งชี้ต่างๆ โดยมีข้อเสนอแนะในการประเมินว่าควรแต่งตั้งผู้เข้าใจบริบท หรือมีความเกี่ยวข้องด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน และสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องหรือชัดเจนกว่าปัจจุบัน

10. การยอมรับผลการประเมินของบุคลากรในสถานศึกษา

จากการสัมภาษณ์พบว่าภายหลังการรับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ประเมินแล้วนั้น บุคลากรของสถานศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับคะแนนที่ได้ เนื่องจากคณะกรรมการได้อธิบายเหตุผลต่างๆ ได้ชัดเจน

11. การนำผลการประเมินไปปรับปรุงกระบวนการทำงานด้านต่างๆ

ภายหลังจากการประเมินในแต่ละครั้งนั้น หน่วยงานต่างๆ จะมีการดำเนินการถ่ายทอดผลการประเมินให้แก่คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับทราบทั้งในภาพรวม และลงรายละเอียดในแต่ละตัวบ่งชี้ ว่ามีจุดใดเป็นจุดที่เป็นจุดแข็งของสถานศึกษา และจุดใดควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบในแต่ละตัวบ่งชี้ไปกำหนดแผนการดำเนินงาน และแก้ไขในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ และให้ผู้บริหารร่วมกำกับดูแลรายละเอียดต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

12. จุดแข็ง และจุดอ่อนในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำ การรับรองการปฏิบัติราชการในสถานศึกษาของผู้ถูกสัมภาษณ์ และแนวทางในการแก้ไข

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปจุดแข็ง จุดอ่อน และแนวทางการแก้ไข ได้ดังนี้

จุดแข็ง : บุคลากรในทุกสถานศึกษาให้ความร่วมมือในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี มีความมุ่งมั่นร่วมกันในการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผ่านการประเมินตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

จุดอ่อน : ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้บางส่วนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดและแนวทางของการประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และตัวข้อมูลที่ใช้ในการตอบตัวบ่งชี้ต่างๆ ส่งผลต่อการโดนตัดคะแนน หรือการไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานในตัวบ่งชี้

แนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง : บุคลากรที่รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง ควรมีชี้แจงวิธีการ และรายละเอียดในส่วนต่างๆ ให้ชัดเจน รวมถึงการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนกลางในการจัดอบรม ให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษาที่อยู่ภูมิภาคเพิ่มมากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

13. ประโยชน์ต่อการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ทั้งการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ว่ามีประโยชน์ในการตรวจสอบผลการดำเนินงานของสถานศึกษาว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่ได้รับการยอมรับ หรือเป็นไปตามมาตรฐาน และมีส่วนใดที่ควรแก้ไขปรับปรุง ทั้งนี้ยังรวมไปถึงช่วยให้บุคลากรแต่ละคน มีการเก็บข้อมูลต่างๆ อย่างเป็นระบบเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลที่จำเป็นหรือเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

14. การประเมินผลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการในสถานศึกษาของตน

ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ภายในหน่วยงานของตนยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายมากนัก ทั้งจากความเข้าใจในบางตัวบ่งชี้ที่ยังไม่ชัดเจน และการเก็บ

รวบรวมข้อมูลที่ยังเป็นไปตามที่วางไว้ ซึ่งการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการนั้น ยังถือเป็นงานใหม่ของคนที่ต้อง พยายามศึกษา และหาความเพิ่มเติมกว่าในปัจจุบัน

15. มุมมองในภาพรวมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติ ราชการ

เป็นการดำเนินงานที่ส่งผลลัพธ์ที่ดีต่อสถานศึกษา ช่วยในการประเมิน ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนในส่วนต่างๆ ช่วยในการ วางแผน และการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานของสถานศึกษาได้ ทั้งนี้ยังรวมไปถึง การช่วยให้บุคลากรมีการดำเนินงานที่เป็นแบบแผน มีการจัดเก็บเอกสาร หลักฐานต่างๆ อย่างเป็นระบบเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเมื่อการดำเนินการในส่วนต่างๆ เป็นไปด้วยดีแล้ว จะ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สถานศึกษาเป็นอันมาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานในสังกัด

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ คณาจารย์ ครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ ในการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ด้านการดำเนินงาน ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ และด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ จำนวน 3 ด้าน จำนวน 38 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.816

แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ข้อคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 390 ฉบับ ได้รับคืน 370 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.87 และเมื่อตรวจสอบแบบสอบถามแล้ว เป็นแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 355 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.02

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์ในการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อบรรยายความจากการสัมภาษณ์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. พบว่าคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 70.42 มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.25 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.73 มีตำแหน่งเป็นครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 51.83 มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 53.24 และมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.03

2. คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ทั้งในด้านการดำเนินงาน ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ และด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน

3. ผลการสัมภาษณ์พบว่า คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ผู้ถูกสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ และความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษา แต่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการน้อย สถานศึกษาต่างๆ มีระบบการประกันคุณภาพโดยการกำหนดผู้รับผิดชอบหรือหัวหน้างานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานของตน ผู้บริหารมีความกระตือรือร้นในการดำเนินงาน การกำหนดแผนการดำเนินงาน การประชุมหารือร่วมกับ คณาจารย์ และสถานศึกษา รวมถึงการเชิญวิทยากรจากภายนอกในการให้ความรู้แก่บุคลากร ทั้งนี้สถานศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ ทั้งในส่วนของการวางแผนการดำเนินงาน และปฏิทินการปฏิบัติงาน ซึ่งการดำเนินงาน บางส่วนอาจไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ อันเนื่องมาจากภาระงานที่ได้รับ มอบหมาย หรือการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงวัน เวลา ในการเข้าประเมินของคณะกรรมการที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ทั้งนี้แผนการดำเนินงาน ดังกล่าวได้รับการแจ้งให้แก่บุคลากรภายในสถานศึกษาได้รับทราบ ในส่วนของการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ สถานศึกษาทุกแห่งได้เชิญวิทยากรทั้งจากภายในสถาบันฯ และ

ภายนอกมาให้ความรู้ แก่บุคลากรภายในหน่วยงาน รวมถึงการถ่ายทอดจากผู้ที่เกี่ยวข้อง มาร่วมประชุมกับที่ประชุมตามที่หน่วยงานส่วนกลางจัดขึ้น ในการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานในส่วนต่างๆ นั้น ผู้ให้การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ยอมรับ และชื่นชมในความรู้ ความเข้าใจของบุคลากรผู้ที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินงานทั้งในส่วนของการมีความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวข้อง ความรับผิดชอบ การกำกับดูแล การดำเนินงานในส่วนต่างๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย การให้ความร่วมมือของบุคลากรภายในสถานศึกษาส่วนใหญ่ ให้ความร่วมมือในการดำเนินการในส่วนต่างๆ เป็นอย่างดี โดยมีการแต่งตั้งผู้เกี่ยวข้อง เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของวิทยาลัยให้ร่วมรับรู้ รับทราบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของคณะกรรมการผู้ประเมินนั้นส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าคณะกรรมการผู้เข้าประเมินสถานศึกษานั้น มีความยุติธรรมในการตัดสินคะแนน และข้อมูลเอกสารต่างๆ และรวมไปถึงความชัดเจนในการอธิบายรายละเอียดของตัดหรือเพิ่มคะแนนในตัวบ่งชี้ต่างๆ เป็นอย่างดี ซึ่งคะแนนประเมินที่ได้นั้นบุคลากรของสถานศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับคะแนนที่ได้โดยไม่ติดใจ และภายหลังการประเมินหน่วยงานต่างๆ จะมีการดำเนินการถ่ายทอดผลการประเมินให้แก่คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับทราบทั้งในภาพรวม และลงรายละเอียดในแต่ละตัวบ่งชี้ ว่ามีจุดใดเป็นจุดที่เป็นจุดแข็งของสถานศึกษา และจุดใดควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ในส่วนของการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และการกำหนดแนวทางแก้ไข ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ได้ข้อสรุปดังนี้

จุดแข็ง : บุคลากรในทุกสถานศึกษาให้ความร่วมมือในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี มีความมุ่งมั่นร่วมกันในการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผ่านการประเมินตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

จุดอ่อน : ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้บางส่วนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดและแนวทางของการประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และตัวข้อมูลที่ใช้ในการตอบตัวบ่งชี้ต่างๆ ส่งผลต่อการโค่นตัดคะแนน หรือการไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานในตัวบ่งชี้

แนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง : บุคลากรที่รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง ควรมีชี้แจงวิธีการ และรายละเอียดในส่วนต่างๆ ให้ชัดเจน รวมถึงการ

สนับสนุนงบประมาณจากส่วนกลางในการจัดอบรม ให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษาที่อยู่ภูมิภาคเพิ่มมากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เล็งเห็นประโยชน์ และความสำคัญของการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ทั้งการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ แต่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ภายในหน่วยงานของตนว่า ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายมากนัก ทั้งจากความเข้าใจในบางตัวบ่งชี้ที่ยังไม่ชัดเจน และการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ยังเป็นไปตามที่วางไว้ ในภาพรวมผู้ถูกสัมภาษณ์มองว่าการประกันคุณภาพการศึกษาและการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ เป็นการดำเนินงานที่ส่งผลลัพธ์ที่ดีต่อสถานศึกษา ช่วยในการประเมินประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนในส่วนต่างๆ ช่วยในการวางแผน และการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานของสถานศึกษาได้ ทั้งนี้ยังรวมไปถึงการช่วยให้บุคลากรมีการดำเนินงานที่เป็นแบบแผน มีการจัดเก็บเอกสาร หลักฐานต่างๆ อย่างเป็นระบบเพิ่มมากขึ้น

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานในสังกัด พบว่า

1. คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษา สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ เล็งเห็นประโยชน์ของการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้การยอมรับ และความร่วมมือที่ดี แก่หน่วยงานต้นสังกัด เป็นผู้ มีประสบการณ์ หรือมีส่วนร่วมในบางประเด็นหรือทั้งหมดของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการรับผิดชอบตัวบ่งชี้ การเป็นคณะกรรมการ

ดำเนินงาน การเป็นคณะกรรมการในการเก็บรวบรวมข้อมูล หรือแม้แต่การเป็นผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในแต่ละตัวบ่งชี้ หรือตัวบ่งชี้ที่ตนเองมีความเกี่ยวข้อง ซึ่งมีเพียงบางบุคคลเท่านั้นที่ยังเห็นเป็นการเพิ่มภาระงาน หรือสร้างความยุ่งยากในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ หรือการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้แก่ตนเอง ทั้งนี้ ในส่วนของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการนั้น คณะจารย์และบุคลากรส่วนใหญ่ยังขาดเข้าใจที่ชัดเจนของการดำเนินการดังกล่าว

2. ปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญของการดำเนินงานทั้งในส่วนของการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการนั้น คือ การที่เป็นงานที่ค่อนข้างใหม่ของสถานศึกษา บุคลากรหลายท่านยังขาดความชัดเจนในรายละเอียด และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ที่จำเป็นต่อการตอบคำถามในแต่ละตัวบ่งชี้ ข้อมูลบางส่วนยังขาดการจัดเก็บ เอกสาร หลักฐานมีการสูญหาย การดำเนินงานในบางประเด็นหรือบางภาระงาน ยังไม่เป็นไปตามขั้นตอนของการประกันคุณภาพ รวมถึงขาดการอบรมพัฒนาความรู้ ความเข้าใจให้แก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง

3. ในภาพรวมทุกสถานศึกษามีความมุ่งมั่นในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการเป็นอย่างดี มีการวางแผนงาน และผู้รับผิดชอบ รวมถึงการติดตามและควบคุมการดำเนินงานโดยผู้บริหาร แต่ทั้งนี้อาจมีปัญหาหรือภาระงานอื่น ที่ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจำเป็นต้องมีปรับแผนงาน และมอบหมายผู้รับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัยพบว่า บุคลากรบางส่วนยังขาดความชัดเจนในการดำเนินงานทั้งในส่วนของการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ทำให้ผลการดำเนินงานยังไม่มีประสิทธิภาพตามที่สถานศึกษากำหนดไว้ ดังนั้น ควรมีการสนับสนุนงบประมาณ หรือบุคลากรจากส่วนกลางในการดำเนินการอบรม ให้ความรู้ชี้แจงรายละเอียดในหลายๆ ตัวบ่งชี้ที่ยังไม่ชัดเจน รวมถึงการตอบข้อสงสัยของผู้รับชอบในแต่ละสถานศึกษา เพื่อสร้างความชัดเจนและความเข้าใจในการดำเนินงานที่ตรงกัน

2. แผนการดำเนินงานที่กำหนดโดยสถานศึกษานั้นบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงวัน เวลา ของการดำเนินงานจากการดำเนินงานของส่วนกลาง ดังนั้น ส่วนกลางควรมีการยึดแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้โดยเคร่งครัด หรือหากมีการเปลี่ยนแปลง ควรมีการแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบล่วงหน้า เพื่อให้สามารถแก้ไข ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานได้อย่างทันท่วงที

3. ทุกหน่วยงานและสถานศึกษาควรแนวทางในการเก็บเอกสาร หลักฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานให้ชัดเจน มีผู้รับผิดชอบปลายของการเก็บรวบรวมที่ชัดเจน ว่าเอกสารใด ประเด็นใด ใครเป็นผู้จัดเก็บ หรือรายงานให้แก่ผู้ใดทราบ เพื่อป้องกันการสูญหายของเอกสาร หลักฐานต่างๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติให้ครบทุกหน่วยงาน/สถานศึกษา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความชัดเจนเพิ่มมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ และการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการเพิ่มเติม
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ เพื่อกำหนดหน่วยงานต้นแบบ

บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กาญจนา โตรุ่ง. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้และการศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษาของ
วิทยาลัยชุมชน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤติมา เหมวิภาต. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และรูปแบบการประเมินหลักสูตร
ระดับปริญญาบัณฑิต กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรัชมา วิเชียรปัญญา. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการจัดการความรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรศักดิ์ สุรังคพิพรรธน์. (2539). การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรระดับ
ปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล : การประเมินตนเองของ
สถาบันการศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาณณรงค์ พรุ่งโรจน์. (2548). การสร้างดัชนีและเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำ
บำรุงศิลปวัฒนธรรม. คณะศิลปกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชินภัทร ภูมิรัตน. (2526). ระบบการใช้ดัชนีทางการศึกษา. ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 6
(ธันวาคม 2525 – มกราคม 2526) : 18 - 27
- นางเยาว์ กัลยาลักษณ. (2551). การพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อ
รับรองการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก ครั้งที่ 3 ของวิทยาลัยบริหารธุรกิจ
และการท่องเที่ยวอุดรธานี. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี
ทบวงมหาวิทยาลัย. (2541). แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา.
กทม. : ส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2553). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. 2553 – 2556 (ฉบับปรับปรุง2). กรุงเทพมหานคร.
- วันชัย ศิริชนะ. (2536). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา
สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
ดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ ผ่องกาย. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการ
ประกันคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎี

บัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีณา อ่องแสงคุณ. (2549). การพัฒนารูปแบบการประเมินองค์การแบบสมดุล สำหรับ
โรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รุ่งรังสี วิบูลชัย. (2544). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศักดิ์ชาย เพชรช่วย. (2541). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์
ในสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมเกียรติ ชอบผล. (2536). การศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ : แนวคิดและระบบ.
กรุงเทพมหานคร.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2539). การประกันคุณภาพการศึกษา. กรมวิชาการ.
กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
ในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2553). คู่มือการประเมินผลการ
ปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553.
กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2552). ระบบประกัน
คุณภาพการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542. กรุงเทพมหานคร.

อาทิตยา คววมณี. (2540). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับความเป็นเลิศทางวิชาการของ
สาขาวิชาการทางการวิจัยการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อานุภาพ ธงภักดิ์. (2543). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะ
ครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ โดยกลุ่มบุคลากรภายในและกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ
ภายนอก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทุมพร จามรمان. (2541). การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา ตามเกณฑ์ของ
ทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ. (ม.ป.ท.)

ภาคผนวก



แบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิจัย
เรื่อง

การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ กับการประกันคุณภาพภายใน
และการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงแนวทางการดำเนินงาน การมีส่วนร่วม และความ
คิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน การประกันคุณภาพภายนอก และการทำคำรับรองการ
ปฏิบัติราชการ รวมถึงการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ ของหน่วยงานและสถานศึกษา สังกัด
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามไม่มีผลต่อการศึกษาของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็น
ความลับ และนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะที่เป็นภาพรวม จึงขอความกรุณาให้ตอบคำถามทุกข้อ
ตามความจริงและตรงกับความคิดเห็นของท่าน

3. แบบสอบถามชุดนี้แยกออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลแนวทางและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของ
หน่วยงาน/สถานศึกษา ประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผนและดำเนินงาน จำนวน 16 ข้อ

2.2 ด้านการประเมินผลและนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ จำนวน 10 ข้อ

2.3 ด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ

การศึกษาภายใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

และการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการ จำนวน 12 ข้อ

การวิจัยครั้งนี้จะสำคัญได้ผลดี หากได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม
ตามความเป็นจริงจากท่าน ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ
โอกาสนี้

นายภูริ วงศ์วีเชียร
นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. อายุ

☐

ต่ำกว่า 31 ปี

☐

31 – 40 ปี

☐

41 – 50 ปี

☐

ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

☐

ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐

ปริญญาตรี

☐

ปริญญาโท

☐

ปริญญาเอก

☐

อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ตำแหน่งปัจจุบัน

☐

ผู้อำนวยการ/คณบดี รอง

☐

ผู้อำนวยการ/รอง

☐

คณบดี

☐

หัวหน้าภาควิชา

ครูผู้สอน

บุคลากรทางการศึกษา

☐

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

☐

ไม่มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

☐

น้อยกว่า 1 ปี

☐

1 – 2 ปี

☐

ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

6. ประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการ

☐

ไม่มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

☐

น้อยกว่า 1 ปี

☐

1 – 2 ปี

☐

ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลแนวทางและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน/สถานศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับแนวทางและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน/สถานศึกษาของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการตัดสินในแต่ละระดับ ดังนี้

5 หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาของท่านดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวได้อย่างชัดเจนที่สุด/มากที่สุด/ดีที่สุด

4 หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาของท่านดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวได้อย่างชัดเจน/มาก/ดี แต่ไม่ครบถ้วนในบางส่วน

3 หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาของท่านดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวได้ในระดับปานกลาง/พอใช้ ยังไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติในประเด็นดังกล่าวจริง

2 หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาของท่านดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวแล้วพบว่าควรมีการปรับปรุงในบางส่วน/บางประเด็น/เพิ่มความชัดเจนในการดำเนินงานในส่วนนี้

1 หมายถึง หน่วยงาน/สถานศึกษาของท่านดำเนินการในประเด็นหรือหัวข้อดังกล่าวแล้วพบว่าควรปรับปรุงในประเด็นดังกล่าวอย่างยิ่ง/ยังไม่ได้ดำเนินการ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ความเห็นเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1	<u>ด้านการดำเนินงาน</u> สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านได้แต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินการ และกำหนดอำนาจหน้าที่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและชัดเจน							
2	หน่วยงาน/สถานศึกษาของท่าน มอบหมายผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ได้อย่างชัดเจน							
3	ผู้รับผิดชอบงานในส่วนต่างๆ และผู้เกี่ยวข้องได้ใช้ข้อมูลสารสนเทศรวมถึงข้อมูลผลการดำเนินงานเดิมมาประกอบการดำเนินการ							

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ความเห็นเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4	ก่อนการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ผู้บริหารภายในหน่วยงาน/สถานศึกษาของท่านได้กำหนดแผนงาน, แผนปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน เหมาะสม กับการดำเนินงาน							
5	สถานศึกษา/หน่วยงานของท่าน กำหนดข้อตกลงในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบก่อนการประเมิน							
6	ผู้บริหาร/ผู้รับผิดชอบ ได้จัดประชุม/สัมมนา/อบรมให้ความรู้แก่บุคลากร เพื่อให้เข้าใจ และรับทราบแนวทางในการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ							
7	แผนงาน/แผนปฏิบัติงาน รวมถึงแนวทางการดำเนินงานที่กำหนดไว้ สามารถนำมาปฏิบัติได้จริง							
8	ในระหว่างการทำงาน ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบได้พยายามปรับเปลี่ยนแผนงาน/แผนปฏิบัติงานให้เหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ							
9	เมื่อผู้บริหาร/ผู้รับผิดชอบได้รับทราบแนวทางในการดำเนินงานแล้ว ได้มีการรายงานผลหรือแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ							
10	ผู้เกี่ยวข้องได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินการของผู้รับผิดชอบ และแนวทางในการดำเนินการในส่วนต่างๆ							
11	รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ในการดำเนินงานทุกส่วนมีความถูกต้อง ตรงตามรูปแบบแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาได้อย่างชัดเจน ตรงตามข้อมูลจริง							

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ความเห็นเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
12	สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านได้แจ้งผล รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ให้ ผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายรับทราบ							
13	บุคลากรทุกส่วนของท่านให้ความร่วมมือ และเสียสละเวลาในการดำเนินงานในส่วน ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี							
14	บุคลากรทุกส่วนมีความตระหนักถึง ความสำคัญในการดำเนินงานทั้งในส่วนของการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน, การ ประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และการ ทำคำรับรองปฏิบัติราชการ							
15	การดำเนินงานทั้งในส่วนของการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน การประกันคุณภาพ การศึกษาภายนอก และการทำคำรับรองใน การปฏิบัติราชการ สอดคล้องกับบริบทของ หน่วยงาน/สถานศึกษาของท่าน							
16	ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันและผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย ได้มีโอกาสในการเข้ามามีส่วน ร่วมในการดำเนินงานทางด้านการประเมิน ของสถานศึกษา/หน่วยงานของท่าน							
1	ด้านการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ เมื่อได้ผลการประเมินจากผู้ประเมิน สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านได้นำผลการ ประเมินนั้นแจ้งให้บุคลากรทุกฝ่ายได้ รับทราบผลการประเมิน							
2	มีการจัดประชุม/สัมมนาเพื่ออภิปราย และ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดที่ควร พัฒนาร่วมกัน							

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ความเห็นเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
3	สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านได้นำผลการประเมินจากผู้ประเมินมากำหนดแผนงานในการดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมโครงการต่างๆ ภายในสถานศึกษา/หน่วยงาน							
4	มีการนำผลการประเมินมาประกอบการติดตาม กำกับหรือควบคุม การดำเนินงานในส่วนต่างๆ ได้อย่างชัดเจน							
5	ผลการประเมินก่อให้เกิดแรงจูงใจ ในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง การดำเนินงานในส่วนต่างๆ							
6	ผลการประเมินก่อให้เกิดกระบวนการที่สร้างคุณค่าใหม่ๆ ให้แก่สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านอย่างชัดเจน							
7	บุคลากรภายในสถานศึกษา/หน่วยงานของท่านยอมรับผลการประเมินทุกส่วนจากผู้ประเมิน							
8	ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีโอกาสในการรับทราบผลการประเมินจากผู้ประเมิน							
9	สถานศึกษา/หน่วยงาน ของท่านมีแนวทางในการเผยแพร่ข้อมูลผลการประเมินทั้งการประเมินตนเอง (SAR) และผลการประเมินจากผู้ประเมินทุกส่วน ให้แก่บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก ทราบอย่างทั่วถึง							
10	สถานศึกษา/หน่วยงาน ของท่านมีการกำหนดแนวทางในการรับทราบแนวความคิด มุมมอง และทัศนคติของบุคลากร และผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก ที่ชัดเจน และสะดวกแก่การแสดงมุมมอง และความคิด							

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ความเห็นเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1	<u>ด้านมุมมองและทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การประกันคุณภาพการศึกษายานนอก และการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการ</u> ท่านคิดว่าการดำเนินการในส่วนต่างๆ ทั้ง 3 ส่วน ก่อให้เกิดการพัฒนาการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ให้ดีขึ้น							
2	ท่านคิดว่าการดำเนินการในส่วนต่างๆ ทั้ง 3 ส่วน สร้างภาระงานที่มากขึ้นให้แก่ท่าน							
3	สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในการดำเนินงานที่ครบถ้วนชัดเจน							
4	ส่วนกลางหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก ควรมีการวางแผนการดำเนินการที่เป็นแบบแผน มีระบบมากกว่าในปัจจุบัน							
5	ผู้บริหารภายในหน่วยงาน/สถานศึกษาของท่านมีการกำกับดูแล ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี							
6	การดำเนินงานในส่วนต่างๆ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรในฝ่ายต่างๆ มีส่วนร่วมมากขึ้นกว่าปัจจุบัน							
7	ควรมีการเปิดเผยข้อมูลการประเมินตนเอง (SAR) และผลการประเมินจากผู้ประเมินให้ทุกส่วนได้รับทราบอย่างทั่วถึงกว่าในปัจจุบัน							
8	การนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ควรมีความชัดเจน และเป็นระบบกว่าในปัจจุบัน							
9	ส่วนกลางหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการลงพื้นที่ กำกับดูแลและสร้างความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ มากกว่าในปัจจุบัน							

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ความเห็นเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
10	บุคลากรภายในหน่วยงานของท่านยังไม่เข้าใจประโยชน์ และเหตุผลในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ทำให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพ							
11	ท่านคิดว่าควรมีการสร้างกระบวนการงาน หาความเชื่อมโยง และความสอดคล้องของการดำเนินงานทั้ง 3 ส่วน เพื่อสะดวกแก่การรวบรวมข้อมูล							
12	ท่านคิดว่าการดำเนินงานทั้งการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการในปัจจุบันมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ของหน่วยงาน/สถานศึกษา ของท่านเป็นอย่างยิ่ง							



แนวคำถามในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ภายนอก และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำ
รับรองการปฏิบัติราชการ มาก น้อย เพียงใด

.....

.....

.....

2. ในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ
สถานศึกษาของท่านมีการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ผู้บริหารได้กำกับดูแลหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านประกันคุณภาพการศึกษาและการทำ
คำรับรองการปฏิบัติราชการ หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4. สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านมีการจัดแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบหรือไม่ อย่างไร และ
การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้หรือไม่

.....

.....

.....

5. นอกจากแผนปฏิบัติงานแล้ว สถานศึกษา/หน่วยงานของท่านมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการ
ประกันคุณภาพการศึกษา การทำคำรับรองการปฏิบัติราชการให้แก่บุคลากรภายในหน่วยงานของ
ท่านหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าบุคลากรภายในสถานศึกษา/หน่วยงานของท่าน ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับงานด้านนั้นๆ มากน้อยหรือเหมาะสมเพียงใด

7. บุคลากรภายในสถานศึกษา/หน่วยงานของท่านมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการอย่างไร

8. สถานศึกษา/หน่วยงานของท่าน ได้เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน รวมถึงผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ มากน้อยเพียงใด

9. ในการเข้าตรวจประกันคุณภาพท่านคิดว่าผู้ประเมินมีความเป็นธรรม ดำเนินงานได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

10. บุคลากรในสถานศึกษา/หน่วยงานของท่านมีการยอมรับผลการประเมินหรือไม่ อย่างไร

11. เมื่อทราบผลการประเมิน ได้มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงกระบวนการทำงานด้านต่างๆ อย่างไร มีหรือไม่ เพราะเหตุใด

12. ท่านคิดว่าการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ในสถานศึกษา/หน่วยงานของท่าน มีจุดแข็ง และจุดอ่อนอย่างไร และควรมีแนวทางในการแก้ไขอย่างไร

.....

.....

.....

13. ท่านคิดว่าการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานในส่วนต่างๆ อย่างไร

.....

.....

.....

14. ท่านคิดว่าการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ในสถานศึกษา/หน่วยงานของท่านในปัจจุบัน ประสพผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด โดยใช้อะไรเป็นตัวบ่งชี้

.....

.....

.....

15. มุมมองในภาพรวมของท่านต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

.....

.....

.....

โครงการวิจัยทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

ชื่อโครงการวิจัย : เรื่อง การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ กับการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์

๑. หลักการและเหตุผล

ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันทางการศึกษา ที่มีภารกิจหลักในการผลิตบัณฑิตเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ยังรวมถึงการให้ความรู้และการบริการทางวิชาการ ซึ่งการดำเนินการวิจัยและการสร้างผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรม ถือเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาและส่งเสริมให้ภารกิจต่างๆ ของสถาบันสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ สถาบันฯ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิจัยฯ ของสถาบันฯ เพื่อพิจารณาหัวข้อวิจัยเพื่อให้ดำเนินการและสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งจากการประชุมพิจารณาหัวข้องานวิจัยเพื่อสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๓ และงานวิจัยเรื่อง “ การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการกับการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ ” เสนอโดยนายภูมิ วงศ์วิเชียร เป็นหัวข้อหนึ่งที่ได้พิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ กับการประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์กับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๒ เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริม และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๓. เป้าหมาย

เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ กับการประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ และวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริม และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานในสังกัดทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

๔. กลุ่มเป้าหมาย

เก็บข้อมูลจากคณาจารย์ ครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕๐๐ คน

๕. วิธีดำเนินการ

๕.๑ เสนอและขออนุมัติโครงการ

๕.๒ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ จัดทำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

๕.๔ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

๕.๕ นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขไปเก็บข้อมูลในหน่วยงาน และสถานศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

๕.๖ วิเคราะห์ข้อมูล สรุป และอภิปรายผล

๕.๗ จัดทำรูปเล่มรายงาน

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างมกราคม - กันยายน ๒๕๕๓

๗. สถานที่ดำเนินการ

สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค

๘. งบประมาณ

งบประมาณหมวดรายจ่ายอื่นโครงการวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลผลิตที่ ๒ การวิจัยและบริการสังคม ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ กิจกรรมระดับอุดมศึกษา จำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้จ่ายดังนี้

๑. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพื่อเก็บข้อมูล

๑.๑ การเก็บข้อมูล ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของข้าราชการ ๑ คน x ๒๑๐ x ๓ วัน = ๖๓๐ บาท

- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของคณะทำงานวิจัย

คนละ ๑๘๐ บาท x ๓ วัน x ๒ คน = ๑,๐๘๐ บาท

- ค่ายานพาหนะในการเดินทางคนละ ๒,๓๐๐ บาท x ๓ คน = ๖,๙๐๐ บาท

- ค่าที่พัก คนละ ๖๐๐ บาท x ๓ คน x ๒ คืน = ๓,๖๐๐ บาท

รวม = ๑๒,๒๑๐ บาท

(หนึ่งหมื่นสองพันสองร้อยสิบบาทถ้วน)

๑.๒ การเก็บข้อมูล ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของข้าราชการ ๑ คน x ๒๑๐ x ๓ วัน = ๖๓๐ บาท
- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของคณะทำงานวิจัย
คนละ ๑๘๐ บาท x ๓ วัน x ๒ คน = ๑,๐๘๐ บาท
- ค่ายานพาหนะในการเดินทางคนละ ๒,๖๐๐ บาท x ๓ คน = ๗,๘๐๐ บาท
- ค่าที่พัก คนละ ๖๐๐ บาท x ๓ คน x ๒ คืน = ๓,๖๐๐ บาท

รวม = ๑๓,๑๑๐ บาท

(หนึ่งหมื่นสามพันหนึ่งร้อยสิบบาทถ้วน)

๑.๓ การเก็บข้อมูล ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์

- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของข้าราชการ ๑ คน x ๒๑๐ x ๓ วัน = ๖๓๐ บาท
- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของคณะทำงานวิจัย
คนละ ๑๘๐ บาท x ๓ วัน x ๒ คน = ๑,๐๘๐ บาท
- ค่ายานพาหนะในการเดินทางคนละ ๑,๗๐๐ บาท x ๓ คน = ๕,๑๐๐ บาท
- ค่าที่พัก คนละ ๖๐๐ บาท x ๓ คน x ๒ คืน = ๓,๖๐๐ บาท

รวม = ๑๐,๔๑๐ บาท

(หนึ่งหมื่นสี่ร้อยสิบบาทถ้วน)

๑.๔ การเก็บข้อมูล ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของข้าราชการ ๑ คน x ๒๑๐ x ๒ วัน = ๔๒๐ บาท
- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของคณะทำงานวิจัย
คนละ ๑๘๐ บาท x ๒ วัน x ๒ คน = ๗๒๐ บาท
- ค่ายานพาหนะในการเดินทางคนละ ๑,๑๐๐ บาท x ๓ คน = ๓,๓๐๐ บาท
- ค่าที่พัก คนละ ๖๐๐ บาท x ๓ คน x ๒ คืน = ๓,๖๐๐ บาท

รวม = ๘,๐๔๐ บาท

(แปดพันสี่สิบถ้วน)

๑.๕ การเก็บข้อมูล ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรีและวิทยาลัยช่างสุพรรณบุรี

- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของข้าราชการ ๑ คน x ๒๑๐ x ๒ วัน = ๔๒๐ บาท
- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางของคณะทำงานวิจัย
คนละ ๑๘๐ บาท x ๒ วัน x ๒ คน = ๗๒๐ บาท
- ค่ายานพาหนะในการเดินทางคนละ ๗๐๐ บาท x ๓ คน = ๒,๑๐๐ บาท
- ค่าที่พัก คนละ ๖๐๐ บาท x ๓ คน x ๒ คืน = ๓,๖๐๐ บาท

รวม = ๖,๘๔๐ บาท

(หกพันแปดร้อยสี่สิบบาทถ้วน)

๑.๖ ค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

๕,๓๕๐ บาท

รวม ๖๐,๐๐๐ บาท

(หมื่นบาทถ้วน)

๒. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

- ค่าจ้างเหมาจัดทำเอกสารและทำรูปเล่ม = ๒๕,๐๐๐ บาท
- ค่าวัสดุ = ๑๕,๐๐๐ บาท

รวมเป็นเงิน = ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(หนึ่งแสนบาทถ้วน)

* หมายเหตุ ขอเบิกจ่ายด้วยเฉลี่ยทุกรายการ

๕. ผู้รับผิดชอบโครงการ

นายภูริ วงศ์วีเชียร

๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๑ มีแนวทางในการดำเนินงานทั้งในส่วนของการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการ และประกันคุณภาพที่สอดคล้องกัน มีความเป็นระบบ และสะดวกต่อการดำเนินงานในส่วนต่างๆ

๑.๒ ทราบปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในการทำคำรับรองในการปฏิบัติราชการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑.๓ สามารถนำข้อค้นพบไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำนักงานอธิการบดี โทร ๐ ๒๒๒๔ ๔๗๐๔

ที่ วร ๐๘๐๑.๐๔/

วันที่ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขออนุมัติหลักการ โครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การดำเนินการวิจัยและงานสร้างสรรค์
ด้านศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันทางการศึกษา ที่มีภารกิจหลักในการผลิตบัณฑิต
เฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ยังรวมถึงการให้ความรู้และการ
บริการทางวิชาการ ซึ่งการดำเนินการวิจัยและการสร้างสรรค์งานทางด้านศิลปวัฒนธรรม ถือเป็นส่วนหนึ่งในการ
พัฒนาและส่งเสริมให้ภารกิจต่างๆ ของสถาบันสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓
สถาบันฯ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิจัยฯ ของสถาบันฯ เพื่อพิจารณาหัวข้อวิจัยเพื่อให้ดำเนินการและ
สนับสนุนงบประมาณ ซึ่งจากการประชุมพิจารณาหัวข้องานวิจัยเพื่อสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน
ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๓ และงานวิจัยเรื่อง “ การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการ
ปฏิบัติราชการกับการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้
ประโยชน์ ” เสนอโดยนายภุรี วงศ์วีเชียร เป็นหัวข้อหนึ่งที่ได้พิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการ

ข้อเสนอเพื่อโปรดทราบและพิจารณา หากเห็นชอบโปรดอนุมัติ

๑. อนุมัติหลักการ โครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การดำเนินการวิจัยและงานสร้างสรรค์
ด้านศิลปวัฒนธรรม ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ในวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.
๒๕๕๒ ณ ห้องนาฏศิลป์ไทย อาคารอำนวยการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

(นายสุกชัย สุกชีโชติ)

ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำนักงานอธิการบดี โทร ๐ ๒๒๒๔ ๔๗๐๔

ที่ วธ ๐๘๐๑.๐๔/

วันที่

มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุมัติดำเนินงานโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ กับการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตามที่คณะกรรมการวิจัยฯ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีการประชุมพิจารณาหัวข้องานวิจัยเพื่อสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ กับการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์” เสนอโดย นายภุรี วงศ์วิเชียร มีงบประมาณในดำเนินงาน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน) เป็นหัวข้อหนึ่งที่ได้พิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการและสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งผู้รับผิดชอบการดำเนินงานโครงการวิจัยดังกล่าวพร้อมที่จะดำเนินงานในส่วนต่างๆ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติดำเนินงานโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ กับการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์” ด้วยจักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(นายภุรี วงศ์วิเชียร)

ผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยฯ



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำนักงานอธิการบดี โทร ๐ ๒๒๒๔ ๔๗๐๔

ที่ วธ ๐๘๐๑/

วันที่

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ข้าราชการเก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันทางการศึกษา ที่มีภารกิจหลักในการผลิตบัณฑิต เฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ยังรวมถึงการให้ความรู้และการ บริการทางวิชาการ ซึ่งการดำเนินการวิจัยและการสร้างสรรค์งานทางด้านศิลปวัฒนธรรม ถือเป็นส่วนหนึ่งในการ พัฒนาและส่งเสริมให้ภารกิจต่างๆ ของสถาบันสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ สถาบันฯ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิจัยฯ ของสถาบันฯ เพื่อพิจารณาหัวข้อวิจัยเพื่อให้ดำเนินการและ สนับสนุนงบประมาณ ซึ่งจากการประชุมพิจารณาหัวข้องานวิจัยเพื่อสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๓ และงานวิจัยเรื่อง “ การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการ ปฏิบัติราชการกับการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ ประโยชน์ ” เสนอโดยนายภูมิ วงศ์วิเชียร เป็นหัวข้อหนึ่งที่ได้พิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการ นั้น

ทั้งนี้ในการดำเนินการงานวิจัยในหัวข้อดังกล่าวจะต้องมีการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม และ สัมภาษณ์บุคลากรกลุ่มตัวอย่างเพื่อประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ในการนี้เพื่อให้การดำเนินการในส่วนต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สถาบันฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการให้ข้าราชการที่ รับผิดชอบงานวิจัยหัวข้อดังกล่าวเก็บข้อมูลแบบสอบถาม และสัมภาษณ์บุคลากรภายในหน่วยงานของท่าน ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นายกมล สุวุฒโท)

อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำนักงานอธิการบดี โทร ๐ ๒๒๒๔ ๔๖๐๔

ที่ วธ ๐๘๐๑.๐๔/

วันที่

มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอแต่งตั้งคณะทำงานโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองฯ”
ของนายภุรี วงศ์เขียว

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตามที่คณะกรรมการวิจัยฯ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีการประชุมพิจารณาหัวข้องานวิจัยเพื่อสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ และได้พิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการและสนับสนุนงบประมาณ งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาหาความสัมพันธ์ของการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ กับการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์” ของนายภุรี วงศ์เขียว นั้น

ทั้งนี้ในการดำเนินงานวิจัยดังกล่าวจะต้องมีการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อศึกษาถึงวิธีการ ดำเนินงาน การนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ และมุมมอง ทักษะคติ ที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และการทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ในการนี้เพื่อให้การ ดำเนินการวิจัยในหัวข้อดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขออนุมัติแต่งตั้ง คณะทำงานในการดำเนินงานหัวข้อวิจัยดังกล่าว โดยมีรายชื่อดังนี้

๑. นายภุรี วงศ์เขียว

หัวหน้าคณะทำงาน

๒. นางสาวกัลยา ศรีสมบุญ

คณะทำงาน

๓. นางสาวธัญญรัตน์ ต่อยิ่ง

คณะทำงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาอนุมัติ

(นายภุรี วงศ์เขียว)

นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล : นายภูริ วงศ์วิเชียร

วัน เดือน ปีเกิด : 21 เมษายน 2519

สถานที่เกิด : จังหวัดสงขลา

วุฒิการศึกษา : สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก
โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2536
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต
(การตลาด) จาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2541 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(การวิจัยการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีการศึกษา ปัจจุบันกำลังศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการ
วิจัยและประเมินทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตำแหน่งหน้าที่
การงานปัจจุบัน : นักวิชาการศึกษา 5 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
กระทรวงวัฒนธรรม